

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 215

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Quaestio 4ta

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

Questio ista. De Satisfactione.

Satisfactio in genere sumitur pro quacunque re qua quis solvit debitum suum, seu quod facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. secundo paulo dicitur sumitur pro re in soluta, qua pariter equalitas in re possunt esse debita. tercio dicitur satisfactio est in re ad alium seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quarto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quinto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris.

1. Satisfactio in genere sumitur pro quacunque re qua quis solvit debitum suum, seu quod facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. secundo paulo dicitur sumitur pro re in soluta, qua pariter equalitas in re possunt esse debita. tercio dicitur satisfactio est in re ad alium seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quarto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quinto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris.

2. Satisfactio in genere sumitur pro quacunque re qua quis solvit debitum suum, seu quod facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. secundo paulo dicitur sumitur pro re in soluta, qua pariter equalitas in re possunt esse debita. tercio dicitur satisfactio est in re ad alium seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quarto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quinto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris.

3. Satisfactio in genere sumitur pro quacunque re qua quis solvit debitum suum, seu quod facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. secundo paulo dicitur sumitur pro re in soluta, qua pariter equalitas in re possunt esse debita. tercio dicitur satisfactio est in re ad alium seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quarto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quinto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris.

4. Satisfactio in genere sumitur pro quacunque re qua quis solvit debitum suum, seu quod facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. secundo paulo dicitur sumitur pro re in soluta, qua pariter equalitas in re possunt esse debita. tercio dicitur satisfactio est in re ad alium seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quarto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quinto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris.

5. Satisfactio in genere sumitur pro quacunque re qua quis solvit debitum suum, seu quod facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. secundo paulo dicitur sumitur pro re in soluta, qua pariter equalitas in re possunt esse debita. tercio dicitur satisfactio est in re ad alium seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quarto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris. quinto dicitur satisfactio est in re ad alium, seu prolationem alterius. in hac acceptione satisfactio est compensatio respectu debitoris.

Deo potius Christo iniuriarum est. qui errore inis duobus artibus excellens. 3to
examinabuntur condicione ad satisfacionem requisita. 4to resolventur quosdam peccata
circa satisfacionem factam. 5to denique ager de satisfacione & indulgentiis.

Statuta inms.

An remissa per poenitentiam realu culpa et poena qua altera se
sunt remittantur poena temporales.

Suppono in dicto ubi de offitio Confess. qd p. baptis remittat a modo realu
satisfactio et poena tan. 1to qm. lachrima. quosio proinde sola e. an remissio
peccatorum post baptismum quosio proinde sola e. an remissio
cum realu culpa ois. e. poena remittat. certum tan. e. in dicto hic disputare
ima q. 4. var. 2. qd remissa p. poenitentiam realu culpa mortalit. iuxta propalen
dina providentia ordinem insalubilitates e. remittat poena tan. damni qd. b. qd.
quodam suam abutilatione; dubium e. si e. qd. Deo post baptismum remittat
realu culpa ois. e. poenam condonari p. b. i. cum id. e. sola aig. velle poenal.
his agr. in eo la. remonet an. Deo defacto cum realu culpa poenitentia ois. poena
quales s. remittat. pro qua s. l.

Proposicio. Remissa p. poenitentiam culpa et realu poena ^{qua} altera se
remonet realu culpa poena s. l. i. s. et in hac vita, et in purgatorio resolventur.
3to. ex. supra script. et poenitentia. 3to. l. i. q. d. i. l. i. a. traditione. q. d. i. l. i. a. p. i. t. a.
p. poenitentiam quoad culpam realam condonata a Deo sepe castigari q. d. i. l. i. a.
3to. an. universum ex. d. i. d. s. i. p. e. s. u. b. i. s. u. i. t. i. s. s. a. r. d. i. a. s. p. r. i. d. e. d. e. l. e. r. a. l.
saltem ois. e. et a. verbo Dei alterum, culpam a Deo remitti q. d. i. l. i. a. q. d. i. l. i. a.
e. poena q. d. i. l. i. a. p. e. r. s. p. i. u. a. e. et illusoria in s. a. r. i. s. l. i. t. e. r. a. s. e. x. e. m. p. l. a. r. e. p. e. r. i. u. m.
q. d. i. l. i. a. p. r. e. t. e. r. d. i. c. t. a. m. b. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. h. i. c. e. r. r. o. r. q. d. i. l. i. a. m. a. r. i. f. i. c. i. s. s. i. m. e. x. i. m. i. l. i. s. q. d. i. l. i. a.
3to. de indulgentia s. u. i. q. d. i. l. i. a. e. s. i. l. e. g. u. m. m. u. l. t. a. h. o. m. i. n. i. l. i. a. d. i. c. t. o. i. n. f. r. u.
in d. i. s. p. e. p. r. o. p. t. e. r. a. d. o. r. a. c. e. r. v. i. t. u. l. i. c. u. s. d. n. s. i. n. e. d. u. b. i. o. p. e. t. i. t. i. l. l. u. d. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t.
remittunt quoad culpam, cum Deo s. i. n. d. i. c. a. l. s. e. p. e. t. i. t. i. l. l. u. d. d. i. m. i. s. s. e. p. r. o. p. t. e. r.
p. r. a. s. i. d. i. s. s. i. t. u. n. e. r. o. r. i. s. Deo tamen p. r. o. p. t. e. r. i. n. t. e. r. p. e. c. t. i. o. n. e. m. p. o. p. u. l. o.
reconciliat. d. e. r. e. v. i. t. u. l. i. s. q. d. i. l. i. a. q. u. i. e. x. i. r. u. n. t. d. e. a. g. y. p. t. o. m. o. r. e. n. t. i. n. d. e. s. e. r. l. o. =

propter murmur Exiphi Jaque Kaleb qui n' murmuraverant. itid c. 30.
 Deuter. 32. et ceteris de Aaroni de arboribus in deserto, in vindictam
 ostentat de elicienda aqua in deserto, quibus subitum n' fit qn' ultorij possit ad
 p'tm in graam redierit. Deniqz 2. Reg. c. 12. David post oblatam a Ieo
 veniam homicidii Chablonij parit' e' morte filii. et bid. c. 24. post remissionem
 culpam qm' g'horat ex numeraco' populi auipit oblatam in peccam' illig' adhibi.
 eligend' bellum famem & pestem. hinc s. Gregor. c. 9. moral. c. 27. in hoc
 Davidis exempla ait: David audire post q'spicionem non uult, sed transulit
 p'tm tuum, et b'n' multis postea. cruciatibus afflicto e', q'a Ieg' delictum sine
 ulla p'one n' desit, aut e' esse hoc h'c in se p'uid, aut hoc Ieg' in hoc uindicta p'uid.
 filia p'p'm docent alii q'd ex q'ib' sufficiant hie s. Iug. et Chrysof. quos
 Caluing n' sine graui iniuria ad p'as p'te' d'apere conat', non q'm s. Iug.
 Euides e' de h' 124. in p'ar. ubi inquit: p'uidetio e' peccat' qm' culpa,
 ne parua p'uar' culpa, si cum illa finit' et p'ona, ac p' hoc q'ntu' p'ud' delicta
 p'ona, e' q'm ad damnandam sempiternam reum n' delinet culpa. Chrysof. 30.
 Veritatem dilexisti, id e' impunita p'ta eorum e' q'ib' ignoscis n' reliquisti, sic
 misericordiam prerogasti, ut p'uar' et Veritatem, seruab' misericordia, q'a
 hoc liberat et ueritas q'a p'uar'. s. Chrysof. an' h'om' de p'ontia
 et q'sp'ione ait: ne p'uar' et inulti morente' efficiamur delictiores, n'
 remittit nobis supplicium, sed hoc uindicta manifeste q'd n' p'uar' n' q'm' damnum
 fil' p'te' ipse, p'uar' hoc imponit p'nam plura de illo ar. legi.
 Deniqz q'd idem docet ueritas Eulie Drauidis, et eo q'stat, q'd ab ipso Eulie uindicta
 p'ontis i'ca p'ara fuerint imp'ula ad p'uar' p'uar' p'uar' uindictam,
 et p'uar' p'uar' p'uar' a Ieo p'uar' p'uar'. hinc Iud. Ab. c. 9. q' p'uar'
 neg' uo inquit p'uar' ulla h'ia in Eulie Iei u' i'ca u' p'uar' u' ad
 amouendam iminentem a Ieo p'nam, qm' ut h'ac p'ontia op'era h'oc cu'
 uero q'm' dolore frequenter.
 Contra r'oc' quos ibidem assignat Iud. imo q'a uigil' ead' d'ra u' p'uar' u'
 aliter a Ieo in graam recipiant qui ante bap'tem p'uar' deliquerunt,
 aliter uo il' qui p'uar' p'uar' liberali' per bap'tem fuerint p'uar'
 Iei uolunt, et p'uar' s. q'uar' n' p'uar'. q'd d'et ul' q' p'uar'

Supra: J. Aug. l. 2. de peccatorum meritis et remissione c. 33. d. 34. docet
 ea mala quae sunt alicuius sub huius affligit, et magis vult, quod non sit supplicium
 peccati. **Ex. N. qd. unum est apertum. J. Aug. d. 34. n. 1. negat, sed potest
 loqui pro apositione alicuius. deinde in quibusdam oia mala huius et purificatione
 peccatorum quippe q. scilicet huiusmodi huius ab utroque vultu iam peccata qm culpa huius
 19. **Quarta** huius Virginis dicitur vobis haec mala non huius. rationem ponit, scilicet qd
 magis patientia negat, et remittat ut eadem mala infligantur in personam peccati
 et filii ad correctionem vultus quo sensu ait J. Aug. l. 13. de civit. c. 6. magis
 procul dubio est peccata nocentibus et peccati retributio, si huius pro peccato et iustitia
 peccatorum, sed gloria venientibus, et aliquid impetret, ut nihil retribuatur peccato.**

Supra: **Ex. h. c. 33. v. 12. iniquitatis impiorum non nocentibus, quatenus, neque
 fuerit ab impietate sua. item omnium iniquitatum eius non recordabor qd. J. Aug.
 recordatur iniquitatis, et hoc nocet impio et post veram poenitentiam si huius peccata
 peccata iustificationum et poenitentiam, quod quibus J. Aug. d. 34. in illa mala huius huius
 in nullatenus huius peccata.**

**A. J. m. non nocet iniquitatis, et non recordabor illis in ordine ad vitam et poenam
 aeternam. c. m. in ordine ad poenam aliquam huius quatenus post peccata remissionem
 non castigantur ut inimici, sed ad reparandam iustitiam satisfaciuntur. huius J. m.
 et filii. J. m. h. qd. J. Aug. d. 34. plures haec loca explicans, dicitur in
 nihil aliud significari, quam quod Deus post quersionem peccatorum non recordatur, aut impulet
 peccata in ordine ad poenam et vitam aeternam, quod non oportet verum est huius sepe
 remanere obnoxium poena huius in ordine ad reparandam iustitiam ut palea
 ex ab aliis exemplis scriptis. J. m. qd. an huius sit huius huius dicitur, aliquid
 ex huius. ino. et ibid. v. 12. et huius J. Aug. eadem promissionem repeteret iustis.
 si impius aperit poenitentiam, vita veniet, et non morietur, peccata non imputabuntur ei, sed vita
 vivet, et ubi fere dubio agit in de remissione poena aeterna. do. J. Aug.
 ibid. scilicet ait impietatem peccatorum quatenus non offensus est sicut bona opera
 profutura sit iusto, si in peccato salivatus, sed quatenus bona opera non present iusto
 ad vitam aeternam si in peccato quatenus lapsus eadem interior, propulsi huius illi quatenus
 mercedem aliquam huiusmodi vel huiusmodi ex interiori proprie membris huius scriptura
 et probant huius huius apud bellorum. de poenitentia l. 4. c. 11. qd. peccata huius peccata
 remissa quatenus culpam non nocent. saluti aeterna, sed non huius obnoxium**

pena spūali nisi hoc p poenitentiam salte perfectam delectat. hinc si quis cōtra
 contunderet in locis etc. pōtōi quōso pōmitti impunitatem e dōctōm carnalij dūi
 pōtōi hōc. tōmōm e de quōsione pōtōij unatq; pōfala, ad hanc an requirit
 ul hōc ultro salisfaciat dicit iustitia, unde mirum nē e qd dōy dicitur quōso
 dicit pōmisse, qd nōq; spūalē velit cum pōire.
 Inft. 4. Ad Rom. 8. v. 4. dicit Aug. nil qd damnatōis e iis, qui s̄ in Christo,
 sed si remissa culpa remoret aliquid reale pōna spūali, remoret aliqd damnatōis
 pōmō. H. m. cum e solij pena spūali s̄ pōmōtōis damnatōis, nō pōt dūi damnatō.
 si vō ul voluit tōnelij vōr damnatōis impōnere sumat pōo quōcūq; pōna spūali
 H. 2. dō. nō nil damnatōis e iis qui per bōptm dōpōfali et hōc in corpore
 H. C. m. qui per poenitentiam s̄ iustitiam s̄ hōc si pōmōtōis e fuerit cōtra perfectam
 et sufficiens e ad diluendum om̄ reatu pōna. H. m. et q. m. si remissa culpa
 per bōptm remoret reale pōna spūali, remoret aliqd damnatōis in iustitia
 per bōptm C. m. si remissa culpa per poenitentiam H. m. et q. m. spūali loquitur
 de bōpō ul facile colligit ex q̄dā q̄d solij capillis, hōc e dōctō et alij q̄d
 hūm locum afferunt pōo demonstranda bōpōi officia ad delendum om̄ e pōmō.
 de eorū e bōpō loquitur simul qd e de bōpō. C. s. aut; nōq; pōo reale
 mōmō et culpa pōna.
 Inft. 5. pōta per bōptm remittunt quōd culpam et pōnam dōa, qd e pari
 modo per poenitentiam.
 H. N. q̄dam disparitas e inō qd p̄ s̄aron scrip̄t. Doctōm q̄d dūm et ex
 p̄vate p̄vate dicit q̄ nōq; bōpōi pōmōtōis impōnit, q̄d hōc p̄vate
 bōpōi cōsumit, nil vō s̄llē hōc de hōc pōmōtōis e vōtē. De q̄d ul dū
 dōctō. hōc in. C. 8. e dicit ul pari facultate et impunitate recipiendū in q̄dam
 qui ante bōptm ex ignitā pōmōtōis. et iis, qui s̄llē p̄ bōptm iustitiam in spū
 s̄. contumeliosij s̄. dē hōc q̄d qd ul dū s̄. Chryso. hōc. 24. in. hōc.
 per bōptm hōc pōmōtōis sepelir vōlq; hōc solij, et inde solij nōq; recipi
 dicit am̄ renascentia e filij per poenitentiam.
 Inft. 6. Cōtra remissā pōta aduēra Joan. 8. v. 10. Magdala Lucey.
 et abis. C. 23. Lucey. Marci 2. paralyticus, nō vō ab iis recipit solij =
 hōc pōo pena spūali, qd hōc e p̄ poenitentiam una cum reale culpa s̄ iustitia.

Handwritten text on the right margin, partially cut off. Visible words include: "H. N. q̄dam", "p̄vate", "dicit", "q̄ nōq;", "bōpōi", "pōmōtōis", "impōnit", "q̄d", "hōc", "p̄vate", "bōpōi", "cōsumit", "nil", "vō", "s̄llē", "hōc", "de", "hōc", "pōmōtōis", "e", "vōtē", "De", "q̄d", "ul", "dū", "dōctō", "hōc", "in", "C.", "8.", "e", "dicit", "ul", "pari", "facultate", "et", "impunitate", "recipiendū", "in", "q̄dam", "qui", "ante", "bōptm", "ex", "ignitā", "pōmōtōis", "et", "iis", "qui", "s̄llē", "p̄", "bōptm", "iustitiam", "in", "spū", "s̄.", "contumeliosij", "s̄.", "dē", "hōc", "q̄d", "q̄d", "ul", "dū", "s̄.", "Chryso.", "hōc.", "24.", "in", "hōc.", "per", "bōptm", "hōc", "pōmōtōis", "sepelir", "vōlq;", "hōc", "solij", "et", "inde", "solij", "nōq;", "recipi", "dicit", "am̄", "renascentia", "e", "filij", "per", "poenitentiam".

R. N. q. siam Cris e p potestem excellentia, & inbuilta perfectione poentia,
aut peritiam salignator qm poteral agrosue in eundem pntu, & alia en
spualia graa liberaliter poterat unacum culpa qdonare dem posare, unde hi n
sequit id fieri circa qd pntore, maxime cum loqis comendat salignator poena
et ul. vilding, ar. 1. 1. 1.

Art. 2. Cris abunde salignator pro cibus hlig mundi pntu, qd hoc ipso qd
Cris merito dimittat nobis culpa et poena eterna, dimittunt e si poena qd.

R. D. an abunde salignator quoad sufficientiam, id e procurant pro hlig salignator
Cris quoad sufficientiam seu applicacionem hlig poentia in singulos hlig N. an qd.

Cris qm comparavit suis meritis sufficientiam pro hlig salignator, illud an expsa
non applicat singulis in genitile, aut e simile ad locanda qd poenas et hlig,
nisi hoc sibi id applicat p opera salignatoria, qd qd redat expsu sui officio.

Just. 1. hoc Cris merito salignator applicari p hntm et virttem poentia, qd sola poentia
p se delictum reatum poentia hntu.

R. N. qd. quia virtus et hntm poentia hntm ptem includunt salignator, p hntm
dictu ob hntm potestatem ex dicitur qd hntm.

Just. 2. Sola poentia ul. dista a salignator debet reatum culpa et poena eterna,
qd e reatum poena hntu.

R. D. an ul. dista a salignator actuali Cris. a salignator intencionali seu in
volto N. an qd qm, ut quis obtineat remissionem culpa et poena eterna debet
hntm poentia et ad salignatorendum et hntm ad salignatorendum in ordine ad repu
racionem divinae justitiae.

Just. 3. facilior e omisio poena hntu qm eterna, qd si p solam poentiam ul
hntm distam a salignator actuali remittat poena eterna, e sola poentia sine
salignator intencionali remittet poena hntu.

R. N. q. siam disparitas qd poentia iuxta proportionem divinae iustitiae ordinem
remittit poenam eternam propter sui incompossibilitatem cum poena eterna
p hoc ipso e qd poentia remittat reatum culpa, et faciat ex inimico amicum
ad locum regni coelorum, natus est edicere reatum damnationis eterna, dolo
am repugnantem neqz ex noa sua, neqz ex divina ordinatione hntm cum poena
hntu.

Just. 4. Deniqz poentia solum cadit poena hntu, qd e hntm poenam hntu.

192.

an potest qd tollit reatum culpa, hic aut e sua pena spsali, qd videri arde
qa subleat eam tollit effus.
Si. N. qd. qm e reaty culpa fit caa in fieri pena spsali, h. v. eaa illig
in conservari, adeoqz reals pena spsali pvenire pot subleat culpa ul filij
vivere pot subleat padre.

Art. 209.

An et quomodo hoc pro pena spsali satisfactio pot, de quaere ad tract.
Suppono vno satisfactioe aliam ee perfectam, dicit rigore iusticie aliam vniqz
perfectam seu qd ee rigore iusticie. Perfecta dicitur ea, qua salis dicitur esse
ad ita unanimam equalitatem ex bonis proprie n alio titulo creditori debiti,
nec fundari in liberalitate qdonare, & gratis augmentis creditoris. Salis
fit, qdo ad aliqua humilitate in duos signitate equalitate comparat per
aliam gratiam q habet in honoris qtm aliam habet contumelia. Imperfecta
e ea q n fit in ita qz qdonos iusticie spisale dicitur; si est et in stade equal
italate, et ex bonis alio titulo creditori debiti, & stem deponat a liberali
augmentis ptis loza. Salis fit eg: cum par loza q papa ei ubran in ocho
avreorum sibi palm satisfactio per expensum bonorum creditoris, alij ita bona
labon sumam miximam gratiant, & si non gratiant loza pud o in ordine ad salis
factio n origal nisi tenem aliquam humilitate, qm si faciat subleat satisfactio
sed imperfecta, qa facit in qtm origis in infra equitatem. qtm v de imperfecta
satisfactio, perfecta e n reparit in hcom et sum ul albi dicitur.

Suppono 2do. satisfactio imperfectam pot fieri et de condigno et de gruo in.
Salis factio condigna hic dicitur ea q qm is n facit in ta qz qdonos iusticie spisale
dicta, in rae satisfactio, & pse, & realiter fit in valore qtm deponit.
fit si de remissa culpa et pena eterna pro peccato mortali origeret ad ponit
et per horum palor in purgatorio, & per hos annos palior seruet mentem
et per horum palor in purgatorio, si palior id prostat, invenit satisfactio et stem salis
pali de condigno, qa facit qtm deign, qm is et satisfactio in deponit
a graa adimnante, et a dira liberalitate in penam concordant, ac proinde
n ex rigore iusticie. satisfactio congrua dicitur illa q nec aequal penam absoluta
debitam, nec oam q ex dei liberalitate minor stabilita e, fundat in aliquam
congruitatem, qua deus ul misericorditer auglet a deo. fit in prode orige.

ponit
satisfactio
Quoniam
pena
cum
capit
et
satisfactio
liberalitate
concordant
ac proinde
nec
a
de
liberalitate
minor
stabilita
e
fundat
in
aliquam
congruitatem
qua
deus
ul
misericorditer
auglet
a
deo
fit
in
prode
orige

penitentis anle absolutum. Priemium clauiterum, talon morbum nonibil
 impaliter fufforet, p^oll^o h^o dici fatigacere de congruo. his fuppositis
 Querit an hoc fatigacere p^oll^o pro pona f^oli, de fatigacere e^o pro culpa el
 pona altera agit in l^o de p^ondarade. regard^o an absolute Calvinisq
 cum p^o die h^om^o p^oo^o vllatery fatigacere p^oll^o pro pona p^oterum, et ut h^ora
 e apud bellam. h^o l^o y. c. 14. et f^ol^o p^ollat^o h^o imitand^o pona bona i
 e a p^ontib^o vltro afumi, t a p^oparis imp^oni p^oll^o ad fatigacendum p^oo.
 Lutherus eiq^o f^oalator, quiv^o n^o admittat nomen fatigacere, conuadit h^o p^o
 p^oveniri namum p^oo, et quib^odam operib^o bonis auerfi castigacere h^ole
 hui^o vlt^o nam p^oculari vlt^o n^o e^ondunt. Cui^o nequid h^om^o p^oo
 p^oo fatigacere de condigno pro pona p^oterib^o. Deniq^o disputant in l^o
 Catholici vlt^ora f^ol^o aliq^o p^oceptum extra f^ol^o p^oll^o fatigacendi in h^o vlt^o
 pro real^o pona p^oll^o affant. Cui^o vlt^ora h^o alii. regard^o naly, f^ol^o.

Proposicio una. p^oll^o hoc in hac vlt^o remitto f^ol^o real^o cu^oq^o d^o pona
 altera h^ore fatigacere e^o de condigno pro pona p^oterib^o.

In una par^o sacra f^oript. Be. d. C. Tribuunt ieiunio, Elemofina et
 alii bonis n^ois operib^o vim h^ore fatigacere pro p^oo, f^ol^o dici n^o p^oll^o qd
 h^ore opera habeant vim fatigacere pro real^o d^o pona altera, hanc
 e^o vim, ob q^om de congruo h^o h^o f^ol^o dolor et defefio p^oll^o, q^o n^o f^oript^o p^oo
 Be. d. C. p^oll^o in hac vlt^o h^ore fatigacere pro pona p^oterum.

Obi^o in inductione uno quoad sacrum f^oript. f^ol^o Tobia 4. v. 11. Elemofina
 a p^oo liberal^o et n^o p^oll^o d^om^o ire in tenebras. f^ol^o Ierem^o 44. v. 24. p^oll^o
 vna Elemofini^o redime. p^oll^o b^oior. 16. v. 6. mifericordia d^o vlt^oale
 redim^o iniquitas. f^ol^o i^o v. 19. caumini muoi p^oll^o. f^ol^o vlt^oale
 oppro^o et h^o p^oll^o vlt^o p^oll^o ad Cozum, ut n^o de albatu^o. f^ol^o p^oll^o
 in noue vlt^oo Matth^o. 5. v. 2. facile fructum dignu^o p^oll^o. vlt^o ad Cozum.

ii. v. 31. si nocet^o h^ore d^ondicant, in vlt^o iudicamentu^o d^ondicamur q^oll^o
 vno corrigimur ut n^o cum hoc mundo damnemur. f^ol^o p^oll^o vlt^oale
 p^oll^o d^ondicant.

Exchie, Aninivilam Davidico qui h^orat^o pro pona fatigacere.
 280 f^ol^o Be. d. C. eandem veritatem p^oll^o d^ondicant, ut per f^ol^ocula vlt^oale
 f^ol^ocula op^ondit bellam. l^o cil. 14. g. etor 179 Layn. de f^ol^o p^oll^o c. 15.
 et alii p^oll^o ex q^oll^o h^ore aduoxie f^ol^o p^oll^o f^ol^o p^oll^o f^ol^o p^oll^o. qu^o h^ore h^ore
 iniquitate h^ore f^ol^o d^ondicant. f^ol^o J. Chryf^ol^o. hom. 10 in Math^oum ad illa =

salificari potest. in quo p[er] actus salificationis in futurum occidere realium peccatorum
Ipsa sunt in mala illud Jobi 6. q[ui]z. n[on] est enim aperirem[us] p[er]ta mea q[ui]z iam mori
Et Calamitas q[ui] p[er]ditur in flatera, quasi arena maris hoc gravium apposuit;
sicut foris et Eulia relaxat pondus sp[irit]us, ex salificatione p[er] carit[atem] qui in indignat.

It[em] in 1. Cor. prioris p[ar]te Ep[ist]olae. Et: Vis fuit: n[on] corruptibilis auro et
argenteo redempti Ep[ist]olae, sed p[er] h[oc] s[er]vare quasi agri inaudibili. Cui[us] q[ui] n[on] h[ab]et
merita et alia opera nil p[ro]d[uc]it ad redemptionem peccatorum Ipsorum.

R[ati]o. q[ui] n[on] est n[on] apte mulat[ur] h[ic] agit de redemptione peccatorum Ipsorum, sed de
gratia qua infidelis a sua infidelitate p[er] sola Christi merita sine auxilio peccatorum
efficaciter vocali. Ad gratiam fidei et quiescentis loc[us] est in lege h[ic] est. si h[ab]et
innocentiam eum qui sine auxilio peccatorum in iudicio s[er]vare unigenitum op[er]is in amore
quiescentis Ipsi in iudicio s[er]vare, facientes q[ui] n[on] corruptibilis auro et argenteo redempti
Ep[ist]olae de vera v[er]ba s[er]vare paleone Traditio[n]is, sed p[er] h[oc] s[er]vare Christi.

per ipsum op[er]is p[er] h[oc] est. It[em] apte loquit[ur] h[ic] de sola redemptione a culpa
et morte aeterna, ad q[ui]n redemptionem n[on] est opera n[on] g[er]unt s[ed] s[ed] de q[ui]n
q[ui] an ibidem aequali cooperatione et officium n[on] est operum ad salutem, audent
in iudicio, dunt aut[em] ad Deum nos iudicare s[er]vare unigenitum Ep[ist]olae.

Ep[ist]olae. in 1. si per opera n[on] est p[er] h[oc] salificare s[ed] pro peccatis Ipsorum, nos
Ipsi s[ed] n[on] est p[er] h[oc] redemptionem n[on] est absurdum et falsum q[ui]z q[ui]z q[ui]z.

R[ati]o. I[tem] in Ep[ist]olae ex p[ar]te redemptionem n[on] est co[n]sensu, q[ui]z Deo ob merita Christi nos
adinvicem cooperemur ad n[on] est salutem. C[ui]n in co[n]sensu quo Christus d[icit] et d[icit] redemptio
n[on] est n[on] est p[er] h[oc] d[icit] n[on] est q[ui]n. Christus d[icit] redemptio n[on] est q[ui]z ex suis p[ar]tibus
p[er] h[oc] realium abundantissimum quo plenissime salificat d[icit] iustitia p[er] h[oc] o[mn]i
m[er]ito p[er] h[oc] lam quoad culpam q[ui]n peccata d[icit] ipse e[st] p[ro]p[ri]etario p[er] h[oc] n[on] est
et Joan[is]. et hoc s[er]vare n[on] est p[er] h[oc] d[icit] redemptio n[on] est, p[er] h[oc] n[on] est
d[icit] d[icit] q[ui]z ul[tra] aut[em] s[er]vare. Et q[ui]z in Joan[is] operant[ur] in nobis Christo coop[er]amur
ad salutem n[on] est iustificationem. Cooperemur aut[em] ad n[on] est salutem
an iustificationem q[ui]n op[er]e d[icit] gratia nos congruit disponendo p[er] h[oc] n[on] est ad
iustificationem; post iustificationem aut[em] p[er] h[oc] bona opera q[ui]z Deo adinvicem e[st] condignemur
p[er] h[oc] applicat[ur] meritorum Christi lam in ordine ad salificationem pro peccatis
Ipsorum, q[ui]n merendum augmentum gratia et gloria.

Ep[ist]olae. 2do. remissio peccatorum sacrificio in scriptura d[icit] gratia fieri q[ui]z n[on] est h[ic] p[er] h[oc]
opera n[on] est salificationis.

R[ati]o. q[ui]z d[icit] d[icit] remitti gratia quoad culpam et poenam aeternam. C[ui]n q[ui]z quoad poenam

196.

spem subdō di fieri quod in eo seruo qd qdā vultū et admirari nos ad ali-
 faciendū dei gratiā et opera nra qd qdā vultū et admirari nos ad ali-
 cum alijs libalij a deo exigi possūt et vultū. Om̄i simili gratiā seruo qd
 opera nra nullam habeant valorem ad redimendū illā penā ff. ar. et hūcōm
 diffōrē. N. qd. solutionem hanc tradit. Fia: qd nra caritativum oblatio
 procurans. sēp. in. c. 2. inquit: neq; vō ita nra ē solutio hie qd pro p̄t. nri
 ex solutiō, ut n̄ sol. p. Ceterū. qd. qum, nam qui ex nobis hūc ex nobis nil p̄t. nri
 eo cooperante qui nos qd solat oīa p̄t. nri, ita qd hūc et hūc gloria, sed oī
 gloriā in vō et
 Just. 2. sol. valor nriūm op̄um exaurit per augmentū gloriā qd n̄ sol. p.
 ea p̄t. nri oblatio redimendū peccatū vultū. ar. videri caritativū
 augmentū gloriā qd iust. nri. Ceterū opera longe digniē illi operibz.
 R. qd. ar. operum nriūm vel p̄t. nri. Ceterū vel p̄t. solutio. N. ar.
 et gloriā. duplex inē valor boni iustorum operibz ut ē illa valent ad meritū
 gloriā sū valent ad redimendū peccatū vultū qd a gloriā vultū nri et hūc
 p̄t. qd. Hie opera iust. n̄ auglet in ordine ad meritū gloriā qd in vō ad hūc
 expiāda restant p̄t. nri.
 Ceterū. n̄ p̄t. hūc qd. qd. saluare pro culpa, et peccatū vultū qd ex pe-
 poena vultū.
 Ceterū. qd. hūc ideo n̄ p̄t. saluare pro culpa qd in vō hūc et hūc offerunt n̄ ē
 equalitē, sed vultū n̄ ē quōd saluare pro peccatū qd.
 R. h. qd. 2. ar. hūc n̄ p̄t. qd. dignē saluare pro culpa qd in vō et
 qd saluare pro culpa origis equalitatem persona saluare nri cum persona
 offensa qd reparat honorem persona offensa p̄t. de honore seu humiliatō
 persona saluare nri, illa vel de honore persona saluare nri. Debet
 ad equare iniuriosam de honore persona offensa qd in vō hūc et hūc
 n̄ p̄t. fieri p̄t. ego humiliatō persona saluare nri infinita distat
 iniuriosa de honore dei, nil h̄ vale reparat in saluare pro peccatū
 vultū, qd. Hie statuit. vultū saluare vultū.
 Just. 2. ceterū qd offerit pro peccatū et hūc p̄t. vultū h̄ respicit vultū.
 nri ad offensam ex p̄t. et hūc offensa infinitam ex qua saluare vultū
 origis, qd. ad saluare pro peccatū vultū requirit in saluare vultū
 hūc cum persona offensa.

R. D. ar.

*R. J. ad illam offensionem non respicitur quod culpa et poenam infinitam esse
 dicitur ordinari ad illam vel ad huc per se, quod culpa et poenam infinitam sicut dicitur
 satisfactio hinc pro poena hinc non tam ordinari ad expiandam offensionem quam ad restituendam
 illam poenam. Satisfactio hinc Deo post liberaliter remissionem culpam et poenam aliter
 statuit a poente iuxta conditionem suam et facultatem libere, cupit adan sicut dicitur
 cui hoc liberaliter remissa iniuria laesa et dampnum et poena eius in iure spirituali
 efficitur, ut lexem aliam poenam subiret, proinde loquendo non exigatur poena in
 expiando crimine laesa et dampnum quod sicut dicitur. Sed in expianda levissima
 hinc nec debet aliam satisfactio sufficere, et contentum sicut satisfactio hinc.*

*Prop. 2. ut satisfactio pro poena hinc fieri de condigno debet et equalis, quod
 poenis, sed nequit esse equalis quod in iure certa non poena eius sicut in longi
 inferiori ordine et iustitiam poenis purgatorii adeo, nequeunt esse equalis aut poena
 est a Deo liberaliter augenda, et sicut satisfactio hinc congrua.*

*R. J. in Deo est equalis et iure et moraliter. Cuius si absolute et iure et dicitur
 dicitur in h. q. sicut ad meritum condignum gloria et requiritur aequaliter abso-
 lute, realiter quod alii appellant arithmeticeam seu iure est equalis in iure quod poena
 mium, sed sufficit actualiter moraliter quod proportionis seu geometrice in aliis pro
 gloriam de condigno merito poenis, sed nec ad satisfactio condigno pro poenis
 purgatorii requiritur illa equalitas absolute in iure opera sua et auctoritate poena
 illorum, sed sufficit moraliter, quod in eo existit, quod dignum sit laboris et poena
 ne poena purgatorii infligat maxime cum sit satisfactio hinc et poena ex
 duobus parte poena sed maxime ex parte moraliter quod in iure est de liberaliter
 et alii veritatis quod in hac vita sunt.*

*Prop. 3. satisfactio equalis debet fieri pro opera quod nullo alio titulo sit debita, et poena
 nra mille debita sit debita Deo, quod si existit satisfactio equaliter et moraliter.*

*R. J. in satisfactio perfecta quod sit ad regem respicitur. Cuius in iure hinc et
 quod me sub eadem dicitur in q. oia quod bona nra opera alii debita poena
 a Deo, et in illis in iure quodam alii nec ratio necesse daret.*

*Proposicio 2da. in hinc poena vel in poena satisfactio in ordine ad
 expiandam poenam hinc, id est aucto, respicitur dicitur.*

*Prop. 1mo. lex facta scripta est a Deo remissa per poentiam culpa et poena
 gloria ordinarie respicitur, et a poentiam existit satisfactio hinc, quod facta
 esse est, et ex dicitur in iure. Sed ordinarie saltem respicitur a poentiam hinc.*

Prop. 2da. facta facta in iure dicitur in administratione hinc facta et agit auctoritate.

J. J. J.

Hic patet ab Exemplis bene innotuit. sic Novissima sponsa 3. pariter dierum
 ieiunij, in cinere et alijs alijs acerbioribus habitacionibus sibi similibus, et ab
 3. Reg. 12. p. ieiunium, cilia, et auribus a se mala sibi intentata peccata petm.
 Ita et Reg. dicitur ad Eliam: Misisti et ab familiarum coram me, quia ego et
 familiaribus mei iam, non inducam mala in diebus eius.

Ad 2. si quibus fuerint ul. in hoc vita asperiora opera contra autem
 gravissima demerita purgatorij. sic s. Crisost. proter loca superius allegata. et
 in Notkorn: autem inquit Paulum dicitur si nos ipsos iustitiam non ulig iudicamus,
 et peram modo inquis a me ipso raris videri et supplicium rigam et largos
 lacrymarum effunde fluvios, laboribusque sigillis et igne affligo. Auctor
 de vera et falsa poenitentia dicit: purgandus est igne purgandus, non aliud seculum distulit
 fructum querentis. hic autem inquit et alomus non sibi modo graviter...
 studet quod quilibet sui delicta corrigere, et post mortem non oportet talem poenam
 sustinere.

Etiam velle rari maxime apparet quilibet velle poenitentem studet tollere petm
 contra tolli potest, et sic faciat poenitentiam integram, ad quod ut disputatur in q. 2. dicitur
 et perlineat de fructu petm non solum quoad reatum culpa sed et poenam. dicitur
 quod quilibet fructus sua satisfactoria non potest et contra fieri potest illud vel
 quilibet a se auocet impedimenta quod a possessione velle ab uno rebus dicitur
 V. Damian. tom. 12. de lib. servituti inquit, si graviter peccanti benignior poenitentia
 dicitur, dum in purgatorio ignibus perfricandum sit quod hic minus severis, quia dignus
 poenitentia fructus querit alligando, et amari cupit monachum dei servum qui libere
 alere non gessit, libere hunc rari magistra presidet, et de docet hunc libere affluere,
 quod a nemine illius perperasse.

Et ita patet si quibus vel solis et illi ex locis huiusmodi, vel obligationem satisfaciendi
 etiam ultra solum proponat dispensatione seu sub conditione, si quis in
 altera velle vult curari huiusmodi purgatorij quod literum est velle solum et huiusmodi
 favore, et in purgatorio velle satisfaciendi.

Et si extra solum solum dicitur in hac vita satisfactoria, hoc obligatio et
 proveniret ex precepto iustitiae vindicativae et charitativae propriae et denique
 poenitentia solum nullo ex his tenetur, quod etiam
 Et si in vno non tenetur ex precepto iustitiae vindicativae quod vel superius dicitur de
 lege poenali nemo novus tenetur a se ipso rigore poenae satisfaciendi, sed solum.

Suppono ad opus satisfactorium siue vitae siue salutis tantum requiri uno vel plura
virtutum liberam & imperatiue celsitudinem; ratio est quia satisfactio prout fit a voluntate
est opus morale sicut merita. Ad actus huius prout dicitur dicitur qd.

Primo in celsitudine, id est ut ponatur in ordine ab ipsa voluntate in actu (maxime frequenter
satisfactio potius imperatiue, id est ut imponatur a voluntate et fiat aut suspensio
ab alia potius; ut. Stagellus Clemensina. hinc et satisfactio potius flagella
gratia a Stoicis potius a nobis patienter tollatur, quia liberum civem non
obla ardua amplectitur vel docet. sec. iij. c. 9.

Secundo ut sit opus bonum et honestum et per bonitale supernaturale: ratio est quia ut dicitur
sec. iij. c. 9. can. iij. satisfactio non fit nisi ex amore, per quem dicitur esse merito
quod inuenerit ad satisfaciendum. sec. iij. c. 9. et per quem dicitur remissionem in pen-
itentium quod non est questione nisi sine peccato. Ita opera quod sunt in fine et hinc
meriti in ordine ad remuneranda in peccato. Ita opera quod sunt in fine et hinc
ultimi dicitur esse bona bonitale supernaturale.

Terzio ut sit opus aliquo modo personale et quia aliquo afflictionis. ratio est imo quia satis-
factio est opus personale. sec. iij. c. 9. can. iij. in cinere et ceteris penitentibus
dicitur. Ita quia sec. iij. c. 9. can. iij. can. iij. dicitur. Ita pro calumpnia et
satisfactio potius et sponte susceptis et a sacerdote iniunctis et a Stoicis
patienter a nobis tollerari. sec. iij. c. 9. can. iij. quia per hunc sensum in ista vindicta fit
per opus personale. Ita satisfactio est per hunc sensum. non autem in plerisque hinc non est
narium vel hinc personalis recipere percipiat interne et externe, aut dicitur per ab
arduitate cuiuslibet ad hunc virtuosum propria prout respicitur alium bene fieri
Ita sufficere ad satisfaciendum quod est alium virtutis quod in sua sua hinc difficultat
et si illa non percipiat, alius qui debet esse oratio ad hunc charitatis erga Deum et
mum, et per hunc actus satisfactio per saltem est cum sec. iij. c. 9. can. iij. dicitur
potest satisfactio per quodlibet pietatis opera. hinc supra dicitur triplex satisfactio
vna an ex parte operis satisfactorii requiratur vel sit alius iudicium, an vero satisfactio
fieri potest per opus aliunde proscriptum. Ita an ex parte satisfaciendi requiratur saltem
gratia vel contentio gratia, et hinc fra satisfactio qui volunt quod satisfactio quod
fit in fine, fieri potest in fine digna. Ita denique an ex parte Dei requiratur
satisfactio.

Propositio. quibus opera satisfactoria ordinari debent esse superiora gratia
et alia inordinabilia absolute in loquendo potest satisfactio per opera iam diuina debita.

Præ una pars uno satisfactoria et per se quædam in se ipsa in virtutem totum quod dicitur
 re a se ipsis per opera alia in debita in se per se ad patet; ad opera alia in
 debita in virtutem virtutem nisi forte quibus conitibus ad ea re ad quædam ali-
 gant affringit. re ordinariè plus requiritur ab eo qui per se alia obligationem
 e pro suis rebus satisfactoria et ab eo qui in se per se pro quo satisfactoria
 debita in se virtutem si ordinariè satisfactoria per se ad opera in alia debita quæ
 paria onera imponerentur in novis et novis. hinc. Angelus. Et car. de
 hoc. Et re. ait. cum redit aliis quod per se. Et si in peccati a se quod pro
 debita quod de se per se.

Præ una pars. Conit. Sed. sp. d. c. d. dicitur quod si alia in se ipsa per se virtutem
 crepare et magis in se ipsa per se observantiam mandatorum. Si copione
 fide a et sp. d. c. g. dicitur per se per se satisfactoria per flagella dicitur
 nobis in se ipsa et patienter tollenda quod satisfactoria per se opera alia in debita.
 Præ una pars. virtutem quæ in priori loco dicitur magis in se ipsa per se obser-
 vantiam mandatorum, hoc autem magis in se ipsa non solum quod plus quod quæ
 satisfactoria acquirunt. Sed et dum a ream per se magis in se ipsa per se dum magis
 in se ipsa per se observantiam mandatorum. Sed et magis in se ipsa a ream per se.
 re in loco posteriori docetur satisfactoria fieri per se per se patienter tollenda in
 mandatorum virtutem, ad hanc autem iam aliunde virtutem ex lege nãe conimpeteri
 sed per se virtutem quæ a.

Præ hoc per se virtutem satisfactoria per se quod pro se virtutem, illa quæ dicitur
 virtutem quæ a se virtutem ex alia virtutem per se in virtutem virtutem quæ a
 virtutem si in se virtutem per se opera alia in debita, nullatenus virtutem per se virtutem
 cum oia virtutem bona onera virtutem alia virtutem per se virtutem.

Præ uno in se virtutem duplex debita unia virtutem. Sed hoc fieri per se virtutem

Præ satisfactoria per se opera alia in debita quæ a.

Præ. in unia virtutem quæ magis virtutem quæ virtutem per se unia. Et in quæ virtutem
 unia est duplex autem virtutem seu equivalenter per se virtutem per se. Et in
 si quæ alia virtutem imponat et virtutem ab unia ad satisfactoria, duplicem virtutem
 virtutem per se et equivalenter virtutem virtutem virtutem quorum uno satisfactoria legi virtutem
 solvari virtutem satisfactoria quare ego virtutem virtutem fieri virtutem virtutem virtutem
 virtutem in virtutem per se alia nãe virtutem virtutem virtutem per se virtutem per se
 virtutem virtutem virtutem et virtutem et virtutem virtutem per se virtutem virtutem
 virtutem virtutem virtutem virtutem virtutem virtutem.

Articulo. ut quis salutaris saltem bonitatis solam duplicem unig aelo requirit
ut legem acceptat ad utrumque finem sed hoc quod si dicitur in dno. qd a
A. N. n. laly e questio qd dicitur sum propter hunc ex sacra script. ubi dicitur
Dei liberalitas erga peccata hunc magis specialiter de peccata et peccati laly
quo dicitur intentioni dicitur e; qd ad am. fore laly salutaris imponit aliunde
nam debent id sciende hoc prohibente laly; et probat a parte dicitur dicitur.
E. g. sed laly dicitur dicitur beneficentia largitatem ad a. hunc unig finis pfecti
et a. iudiciale imposibile sed e. flagellii a. laly in laly pfecti dicitur dicitur
aliunde ay tollere dencatur.

Art. 2. salutaris plerumque e dicitur dicitur reddere aequivalentis ex alio indebiti
qd legem acceptat salutaris ex alio indebiti
Art. 3. an salutaris pfecta iudic. rigorem iusticie C. an. in pfecta qualis pfecta
ut hunc d. dicitur dicitur hunc an. qd.

Art. 4. S. Anselm. C. dicitur legem hoc C. dicitur. aut. cum aliquis qd abbatit in iusticie sol-
ut hoc dicit dare, qd ab illo n. pect unig si alienum n. requirit, sic e. dicitur que
peccat honorem quem deo rapit ut solvere qd e. salutaris imperfecta q. iudic
in laly d. dicitur dicitur dicitur ex alio indebiti.
Art. 5. qd salutaris imperfecta q. dicitur dicitur dicitur pro reatu culpa p. dolorem
Art. 6. salutaris imperfecta q. dicitur pro reatu culpa p. dicitur dicitur loquitur
hui de salutaris dicitur q. dicitur pro culpa ex alio indebiti, qd dicitur dicitur
retrahendum p. dicitur hunc n. dicitur aliunde nisi peccat. Et si quis dicitur dicitur
loqui e. de salutaris pro peccata dicitur dicitur, cum dicitur dicitur dicitur dicitur
debet dicitur ex alio indebiti, qd qd absolute alio dicitur dicitur.

Art. 7. ad salutaris dicitur dicitur requirit ut per eam dicitur dicitur in actum
creditoris scilicet dicitur sed per salutaris ex alio indebiti si dicitur dicitur
actum dicitur qd n. p. salutaris dicitur dicitur.

Art. 8. m. ad salutaris dicitur q. dicitur ad rigorem iusticie C. ad sal-
faciem dicitur dicitur dicitur et q. dicitur infra rigorem iusticie n. m. dicitur
n. subacta dicitur dicitur qd. salutaris qd dicitur dicitur deo pro dicitur
sua ex aliunde dicitur dicitur ex indebiti dicitur n. m. dicitur ad dicitur
rigorosa iusticie, n. m. dicitur dicitur ex pte dicitur, sed p. e. equali peccata
debita, dicitur digna ut dicitur in ordine ad dicitur dicitur ex dicitur
dicitur dicitur qd dicitur ex pte dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
opera aliunde qd ex dicitur dicitur dicitur, ut si dicitur dicitur dicitur

salificasse, et si forte oportunitatem alia opera faciendi. Et si similes se
lineas committentem qui alia in observandis praeceptis, regularibus aut votis
negligens, et multa iniqua implendum et alia opera supererogatoria, debet
esse districtio prudentis Superioris, ut imponendo ei, aliunde iam debitum
potius committentibus, quod seculi est, quod non est illi obligatio, et orando
nata periculo interitus. contra hoc caput si ordinariis non debent imponi opera aliunde
iam debita dum vel Superioris pro suo officio servet iustitiam vindictivam, boni
vel plures, etiam a peccatis quod in contrarium. ex quo.

Indiget. quod si Superioris indebitum imponit ieiunium, aut lionem nisi
recessum regere, si consensu sit imponere ieiunium, alia indebitum nisi
ex eis verbis aliquid colligat. ratio est, quod Superioris si iudicando est voluisse
facere quod pro suo officio ordinariis passim debet, nisi quia cum intentione aliunde
quod, sed ordinariis debet imponere opera aliunde indebita. ratio est, si
ex verbis eius colligat aliquid vel si dicit abstinere die senioris ad salificandum
pro tota, aut die festo duo sicut intentione voluisse imponere abstinentiam
alia indebitam, et unum bonum facium supererogatorium.

Indiget. et quod si Superioris imponat opera aliunde debitum, potius bonum
illud subire ex intentione specialiter habet opus salificandi. ratio est, quod potius
aliunde iam debitum, et salificandi, et ex bonitate illa falli quod est per intentionem
specialem qua refertur ad salificandum, vel dicitur est obediens, et non nisi ad id
salis intentione, et salificandi per opus aliunde debitum, quod deficiente tali intentione
speciali, opus illud caret bonitate illa falli salificatoria.

Proposito 2da. ad salificandum quod dignum ex parte salificandi, et proter statum
quod requiritur statum quod sanctificationis.

Quod una pars de statu huiusmodi est ratio salificandi quod est merito. Sed ad meritum requiritur
statum salutoris quod est.
Dei in ex verbis Christi Joan. 9. v. 11. venit non quod homo potest operari, sed ad opus
fieri. in psalm. 56. Dignus saluator hoc dicit de illo huiusmodi quod erit post hoc factum
huiusmodi quo unusquisque pro malis suis recipiet poenitentiam quod est. bene ad post hanc vitam
et salificandi quod voluntate portet ad bonas, quod deinde statum huiusmodi quod pulchrum
voluntatem aut statum in partem salificationis, sicut in hac vita quod pulchrum illud aut statum
alio ad post intentionem et frequentissimum ad clarissimum quod electionem boni huiusmodi
promissionem poenitentiam salificandi.

Sed ubi pariter non sine Charitate habituali seu gratia purificante quoniam de digno
 proprio sit in ordine ad vitam eternam sed hoc ad saluum si qui extra se ipsum gratia
 sed de igne salificationis quod quod in superioribus locis certa ex de. de qua in via illud
 ubi sub c. 11. v. 3. si dicitur in ubi pauperum est facultas nec in Charitate
 de habere nil mihi prodest, ubi loquitur de Charitate de qua ad Rom. 9. v. 5. ait, Cha-
 rita dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum s. qui dabit nobis. in omni parte ista
 salificatione de digno est condigne removere impedimenta quae nos retardant a speculatione
 scilicet ultimi quod si quis in statu peccati mortali vel de igne salificatione proponit scilicet
 saluum est de extra saluum quod nil potest probare de condigno in ordine ad vitam eternam.

Deo sed. scilicet. 14. c. 8. dicitur quod est nra salificatio sed per Charitatem in quo vivimus in quo me-
 remur, in quo salificationis faciemus dignos fructus mortalia, sed sic insinuat quod ad
 dignam salificationem raro incipit ut vivamus et salificationem in Christo quod est ut vivamus
 in gratia in cordibus, in vivere in Christo quod nil aliud est, in vivere et salificationem in statu gratiae quod

scilicet. salificatio digna est ubi veram rationem ponit, cum sit pariter illis, sed qui existit
 in peccato mortali et in tali statu sine dolore salificatur, si ponit salificationem quae habet
 radem rationem quod ad. Terminus ubi nra salificatio sit digna necesse est ut fundatur in
 amicitia cum Deo, sed salificatio hoc in peccato mortali in seipso non fundatur in amicitia
 cum Deo quod est in parte.

Sed in salificatio nra si est ex rigore iustitiae, quod ut sit digna debet fundari in amicitia
 cum Deo, et ex illa a Deo acceptari opera cum hoc Deo inimica a Deo acceptari non
 potest in peccato quod probat alibi in 2. 2. 2.

Sed in salificatio civili ut quis solus debetum si requiritur ut sit amicus quod
 creatori, sed iustitiam ut solus pauperum debetam, quod est in salificatione digna quod sit Deo
 si requiritur sola gratia seu amicitia.

A. N. quod. separata est quae salificatio civilis est ordinaria sed iuxta de hinc rigo-
 rosa iustitiam necesse est deinde deinde eam acceptari, salificationem quae sit Deo pro ratione
 iustitiam cum si sit ex rigore iustitiae, indiget a Deo gratia acceptari in ordine ad
 salificationem cum eam inveniunt alii debet rigore potest hanc de acceptatione superioris
 saluum amicitia in seipso et Deum.

In salificatione quae est reddere Deo aequalis pro ratione iustitiae, sed sine gratia salifi-
 catione ubi sit aequalis quod.

Sed si est reddere Deo aequalis quod acceptat in ordine ad delectationem peccati. Et est reddere
 Deo aequalis in peccato a tali. Sed acceptat a. m. et sit. Et a. N. quod. et a. nra
 opera inveniunt debet Deo deinde reddere primum est reddere aequalis Deo pro
 ratione iustitiae. Sed illud in hunc finem acceptat ut dicitur pro ratione iustitiae,

Deam in hunc finem & acceptat opera boni inimici boni digna in eum finem.
Hic 2. poena illa dicitur qd in illa qd ad aquam p[ro] p[ro]nam equalem ob id dicitur
et qd salutarioris, et acceptat dei.

Ad hunc ad equari pot in alio modo C. p[ro]t. in actu deo et recipit ita ut officium, dicitur
poenam n. qd. Volo salutarior in actu deo et fuerit in a personalitate operis, sed et
acceptat dei, ut am. Deo acceptat in salutarioris requirit facti gratia et dignitas, si
erit talia opera boni digna acceptat a Deo in ordine ad remota in personam qua
a gravitate prohibetur relaxant.

Hic 3. reliqui actus potest ut delectat et delectat potest dicitur a potest ad hunc
gratia salutarioris acceptat a Deo in ordine ad delictum reatum culpa et poena
eterna, qd a potest opera salutariora potest extra factum gratia acceptat in
ordine ad delictum poena dicitur.

P. D. an acceptat de igno et ex pura misericordia, et ad hunc ex salutarioris
qua misericorditer promittit ea acceptat C. an acceptat boni digna in illum finem
n. an et dicitur qd dicitur n. qd. imo valde incertum e urum opera in statu potest
moribus, facta sicut salutariora de igno dum qd boni, salutarioris requirit facti
alio dei liberalitatem incertum e an urum Deo ea vobis ad remota in personam
dum qd poena et remittit quomodo personam reatum culpa dum tenet qd potest
dicitur de poena dicitur remittit in qui in hoc vobis salutarioris facta e in potest
sed in potest potestiam, ut facile potest promittit dicitur e qd ad remota
dicitur e potest salutarioris.

Hic 4. dicitur de hunc potest salutarioris fieri ante absolutionem, qd
dicitur quod salutarioris dicitur fieri et a Deo acceptat in ordine ad remota in personam
et fieri ab hoc qd salutarioris dicitur. qd dicitur qd potest ante abso-
lutionem dicitur e in statu digna nisi qd dicitur quomodo, acceptat cum potest
perdita.

P. D. an potest ante absolutionem dicitur salutarioris Canoniam qd fieri dicitur
in ordine ad remota in personam, et ad remota in personam dicitur potest
et ad remota alia mala C. an potest salutarioris dicitur in ordine ad delictum
coram Deo reatum poena dicitur n. an et dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd
solventem coram Deo illum reatum ante qd potest salutarioris ante
Deo reconciliat, et hoc solo potest nunc dicitur potest fieri potest
Deo dicitur salutarioris pro potest potest dicitur potest reatum culpa
cur am dicitur potest dicitur potest magis dicitur dicitur dicitur dicitur.

Art. 5. Cuius defectu in omni qdq; potestas in ordine ad impediendam peccata lapsus, que moraliter impossibile est implere in statu gratia qd; iudicial salisfacio proprie dicitur pro peccata lapsu e in statu peccati factam augere a Deo. atq; videri debent qd; de his factis = des pro gravioribus peccatis imponunt ieiunia & ieiunia p. certor diez solis anni & plurimum mensium, e am moraliter impossibile ut potest qui ex diuturna consuetudine peccandi naturali pravis inclinationibz deordinatis e tandem perseverat sine gravi peccato, potest in statu gratia implere totam illam potestatem.

Art. 6. postquam antea N. qd. dicit e sacerdos qdq; talis potestas imponat, minime potest intendere ut peragat in statu peccati mortali, e procedat iuxta confessionem peccati qui potest peccata grave, adeoq; implere ieiunium totum in statu gratia. Si peccator potest e relaxatur, antequam labem peccati impleverit in totum, etiam si solus in peccato potest amiserit, sed maxime e adhibendum correctionem, ut si relaxat e, revocet ad confessionem pro recuperando statu gratia in quo potestatem suam expleat.

Art. 7. qui in statu peccati adimplet potestatem e sacerdos imponit salisfacioem pro peccato lapsu, qd; e salisfacioem pro peccato lapsu a Deo.

Art. 8. postquam antea N. qd. supposita e veritate artus disparitatis e, qd; si aliquid requiritur nullo adun aliquo videri potest, quod aliquid in ordine ad illam obsequium, qm; ut si illud salisfacioem pro peccato lapsu su plus requiritur ut peccatum a superiore tractatum, qd; ieiunium auditionem facere, meretur augmentum gloria, qm; ut salisfacioem in peccato superioris. Dixi tamen licet negat qd; plerumq; negat ab iis qui vident potestatem in statu peccati qd; implendam fore repeti, adeoq; dispensatio imponat ad intentionem ut p. illam salisfacioem a Deo.

Art. 9. de potestate in peccato mortali adimpleta n. e. ad magis, qd; e incommensurabilis ad salisfacioem.

Art. 10. dispensat artus N. qd. talis adq; et in se forte magis n. est, n. e. in statu de quoque meritorius aut salisfacioem in ordine ad illam obsequium. unde artus plures negant, qui volunt potestatem finitam, cum sit pars finiti, e. potest, si in statu de quoque gratia adimpleta n. in nung videri, cum sit in parte integrali, q. n. in statu de quoque videri originem statum gratia ut p. talis finitum, imo cum sit pars finiti mortuorum videri potest sine novo peccato in statu peccati mortali.

Interdum potestatem in statu mortali adimpletam n. solum n. potest esse de quoque peccato, sed nec revocari, nec remitti in statu gratia, qd; opus huiusmodi originem in statu gratia poni, revocari n. potest si negat. fuerit verum, sed salisfacio, cum n. in statu gratia =

ultio augetur, sic neq. salis facti nra est; in se poid equale pory purga-
torii, n. in actu deo salutis, nisi a deo augetur, ita illum ferim.

Just. ino poylo solo opere de se qdigno al habente equalitem cum pory purga-
torii deq. nil pt amplig iuste exigere, qd tale opy independit a diua augetate
e in actu deo salisfactorium e.

Quo ay creditur nil pt amplig iuste exigere qd poylum e totum qd debebat le
e nulla remone, in equalita, ta poylo solo opere de se qdigno, al moraliter
equivalente pory purgatorii pory totum qd debebat deo qd a

P. J. n. dicit. qd poylum e totum ex bonis n alio titulo credon debili, al
eo modo quo debebat. n. qd poylum e totum sed ex bonis alio titulo et
credon debili, nec eo modo quo debebat. n. n. al poy. istam. n. qd.

ul salisfactio in actu deo independit a diua augetate sed delativa poytaida
ul deq. nil pot amplig iuste exigere, debe et fieri p eandem ratio deam qd
poytaida iudex deq. al ex bonis nullo alio titulo exigibilit.

Just. ino mala independit ab a dei decreto necq. poytam in actu deo, qd
act. mala in actu deo merat remissionem poytaida independit a dei augetate.

P. permissio ante h. qd. de paritas e qd ut opy bonum independit a dei
augetate, sic in actu deo salisfactorium, sed e illud ipsum qd deq. p modam
poytaida deonuit, tale an opy n pt se solo subire reus, adeoq. nec salisfactio
p aliud opy nisi illud deq. augetate, in tali an actibz hoo n dependet ab
augetate iudicis, qd opy malum seipso cuad reatum poytaida, a nullo qd a poytaida
causabilem.

Just. 3. h. qd. al para script. ubiq. docent nos poytaida radimere poytas, qd
poytam salisfactio independit a diua augetate, sicut debitor radimit debite
ponendo solutionem.

P. J. ay. nos poytaida radimere poytas dependentes a diua augetate ay independit
ab ea. n. ay. al. h. qd. ubiq. supponunt qd nisi deq. augetate nra
opera, ea de se n sunt salisfactoria in actu deo cum reipso n solvant qd debent
ex debito diuina. ex h. infera imo.

In fereq. imo qd p opera salisfactoria infallibiliter qdquamur remissionem
e talis e poytaida poytas qm deq. deonuit ordinare in altera vltia. rdo e qd ubi
ding ex para script. h. qd. ob conuictis maximi tido. h. qd. it. c. q. al. g. deq. augetate
al ciuipadi opera salisfactoria in ordine ad deletionem poytaida illiq. deq. ul quatu
docent. h. qd. ex op. qd. qm ad salisfactioem fuit qd e tary poytaida, qd poytaida
an qm ad salisfactioem ex poytaida. dixi h. imo p salisfactioem xmitti poytam e bon,

Insuper. confessorum spiritualis et de quibus peccatorum, itaque facultate et
 dispositione potest, debet curare ut saluberrimum spiritum si hunc quod est in illatione
 rata non est ponibilis, sed maxime est ut quod est in seipso hunc quod est in isto
 ministeriali, et ad noua vicia custodiam. Sed spiritualia ad peccatum quod est
 castigationem. patet ex verbis citatis. Sed. hoc autem est ut non est virtuale
 Roman. loc. ut. si quod fieri potest confessionis gratia potest ponitur in peccato tali
 avaritiam elemosinas, libidinis et gulae invidia et alia carnis afflictiones,
 superbia, humilitatis officia, desolatam devotiorum suam et in rationibus humani-
 talis et charitatis obsequia erga vicinos, raro confessionibus et specie reprobationis
 frequentioram usum peccatorum, blasphemiis orationibus, invidia et in malis huius
 aucto patientiam. Tenens notandum est quod alia non est habet. Sed
 non n. 315. De de saluberrimum genere maxime quod est ponitur in peccato, sed
 in alia saluberrimum opera pro iis peccatoribus qui in hac vita in seipso deponunt
 devotas Deo precibus et alia pietatis officia proficiunt.

Quod 2. an sit magis graviter peccatum sub levi obligatione peccati in iurgare?
 Obligatio magis est ratio est quod confessionis potest est in iurgare peccatum in alia est peccatum
 tunc, sed tunc in substantia est, ut peccata graviter obligat graviter, quod est tunc
 est legislator huius in materia alia indifferenti potest pro libita obligare gravi-
 ter et leviter, id est non potest confessionis in facto contra, si quod agit proprio ratione
 ne veritas circa materiam alia indifferentem, non saluberrimum potest imponi hoc
 est authoritate tunc;

Quod 3. an potest absolvi peccator qui peccatum non habet auctoritate, dicitur
 de rebus saluberrimum in purgatorio. R. Negative. ratio est quod talis est in dispo-
 sitio ad gratiam: non ille est indignus ad gratiam qui in facto peccata non nulli peccator
 qui ex lege Dei et ecclesie deest sed ex his leviter auctoritate peccatum culpabiliter im-
 putam vel superius se debet tunc. 2. qd.

Quod 4. quod si peccator qui non tenet peccatum sed bene quod pronuntiat ex se parat
 ad aliam? R. in hoc casu cavendum est utrumque peccatum sed maxime
 lenienter peccator abigatur in desperationem, et non ra videtur, facultate et
 convenienter permittatur in peccato fortiore, sciendum itaque est in talibus casibus quod
 non est: Cavet per se. autem et media remedium, ut proposita gravitate
 peccatorum, et regere contra non est modo potest sedularum per canones ponitur
 considerari peccatorum ad rationem potestatem auctoritatis auctoritatis; et potest et ut
 aliquid proponatur alia peccata quod saluberrimum augere, vel non est virtuale peccatorum.

In talibus de facto poenitentia. Quod si iam poenitentia in nimirum se difficilem ostenderit
 in acceptatione poenitentia non debet esse difficile in iudicio propter eam si ea alioquin
 dicitur quod inefficaciter absoluitur, melius est inquit poenitentia in celis sua ipsa
 cetera frequentiorum c. g. ubi in tali casu poenitentia nate quibus sine absolutione
 quod per absolutionem deceptus sine poenitentia abscedat. hinc conueniens est ut
 illa quod quidem post Castrorum sufficiens: nulli unquam negandum est absolutionem
 in eo solo quod voluit acceptare poenitentiam:

Quod si. Quod apud poenitentem se sibi poenitentia iniuncta videtur nimis rigida et suo
 statui inproportionata, necesse gravamine proposito, quod pariter eam saltem mutare.
 Antequam quidem poenitentiam sine poenitentia antecepti recipiat absolutionem per illa hum-
 iliter venia a tali confessorio transire ad alium et quodammodo eam poenitentiam
 ab eodem cum faciliore poenitentia accipere absolutionem. ratio est, quod poenitentem potest
 se subicere cui vult confessorio, ut in quibuslibet confessorio licentiam modum
 permittat sibi absolutionem, dum non cogitatur acceptare poenitentiam; aliter est in
 venientiam in eo quod poenitentia si tali poenitentia ex parte confessorii non excusetur
 realiter quod poenitentia debita, quod in poenitentia est disciplina si unquam quodammodo potest.

Quod si. an etiam quo poenitentia iniuncta potest mutari in casu quo iam poenitentia accepta
 est, et postea reperitur eam sibi nimis difficilem.

Quod si. potest de poenitentia aliter iniuncta, neque absolute in populi, talis est multumque
 obligare poenitentem.

Quod si. poenitentem nimirum potest auctoritate propria operari poenitentia iniuncta subsistere
 aequalis est et melius imo nec mutare circumstantiam tali poenitentia, et quodammodo hinc
 ratio est imo quia inferior non potest mutare preceptum superioris in aequalis est et melius sic
 fidelis et saltem potest precepto circumstanti per ampliationem si iustitia. ratio est, quod non potest
 mutare sententiam iudicis. Quod si saltem potest per poenitentiam, et elevata ad suum
 ipsum, potest procedere ab ex parte et actuali volente quodammodo, cuius solus est potest
 opera saltem potest. Denique in materia obedientia non tam consideratur rei precepta
 bonitas, quam subditi submissio, quod est poenitentem mutare quod preceptum in melius,
 et in obedientia confessorio ac poenitentia sic saltem potest.

Quod si. qui vult potest vobis mutare in melius, et in aequalis quod est poenitentia poenitentiam.
 Quod si. dignitas est quod in poenitentia est a volente superiori et inferiori, quod poenitentiam
 mutare non potest, solum vobis non aliunde imponit. Deinde in vobis attendit poenitentiam
 gradum illi cui vobis, quod in vobis de gratia illius vobis non est potest, presumendum est
 gradus illi fore quod in se melius, ac poenitentia vobis in tale quod potest potest,
 si sit in obedientia, ut superior suam vobis debeat.

N. 218. quinq; confessoris potentiam mutare potest iuxta de ca. 19. bona fide cum
 potestatem existimatis se potestatem implere sine periculo suspitionis aliorum,
 & cogione paritatis. Sed in hac confessione qui cum iniuriam fecerit si ille simile
 accidit non potest, sed iuxta de arcundi alium alium e inferior eam mutare potest. ratio e
 vero qd si nulla sit iniuria facta, sed potest provideri eiq; in legibus. cum alioq;
 potestas non est implenda. deo qd quilibet favoros approbato sit potestatem indispensabilem
 ab alioq; iudicio iudicandi potestatem, qd si potestatem sua potest noniter subiciat illa
 vibus, poterit quilibet confessoris relicto iudicio eum obligare ad aliam potestatem.
 Deniq; ad idem potest confessoris in praeiis qd parochus potest mutare potestatem ad episcopum
 iniuriam sicut propter peccata non reservata parochi, dum qd parochus quoad peccata non reservata
 non potest absolventia episcopi, ad eam audita alii potestatem potest non absolventia
 potestatem eius in praeiis sicut in qd. non facultas implere. Item si e si alii potest
 stia impossibilia quibus ob peccata reservata parochus, non sicut potest cogere, tamen
 ob absolventia potest sicut reservata ita negy pro illis potest mutare potestatem factam,
 qd nisi absolventia lazarum potest.
 Item in iudicio sicut excois qd videtur non potest mutare potestatem alioq; nisi sit superior;
 non potest in parochiam non sit imperium dicitur ad revocandam potestatem iudicis unius ratione
 e sua appellationis ad superiora qd aequalis in favore non potest. ut habet eundem gloza
 et alii habulo de appellatib; qd nec in iudicio sicut vng. qd parochus sicut aequalis non
 potest mutare potestatem ab alio iniuriam.
 Item si potest de parochus qd qd parochus regulary potestatem non mutat, nec in iudicio
 potestatem iniuriam, sed in iniuria eam iuxta nona eivusficy, et ex sua presumptione
 ad alter non imparitatem habent potestatem si sicut facta e alteri potest specialia gratiam,
 qd nec proponit potestatem; iudicad eam non obligare, et ex potest facta qd sit in potestatem
 et eiq; peccata, et nonnulla nona iudicium adeo; nona imperium in potestatem qd sicut
 de in potestatem. negy in tali capu sicut appellat ad nonum iniuriam, sed potest salii
 absolutio est impossibilia nona potestatem. et per nonum revisionis in hac nona tribuat
 qd sapere e sicut in hoc excois sine appellatone negy deniq; hac via potest potest
 mutabilem, qd eadem satisfactio qd e deo qd parochus imponit ad rign. facta sicut
 cum sicut pro iniuria potest qd non requirit duplicem satisfactio. et hic
 confessoris uno mutare potestatem nona potest fieri tra administratoe potest potestiam,
 alioquin non ead potestatem, deo eam mutare nona potest fieri deo qd parochus qd potest
 confessoris eadem peccata qd qd parochus e quid potestatem, imo nec aliter fieri potest

In iudicio...
 potestatem...
 in potestatem...
 nona...
 deo...
 qd...
 et...
 sicut...
 et...
 nona...
 deo...
 qd...

& a vno g[e]sposito si tunc fuerit obliu[m] p[er]ta p[er]iguerit, aut in modis notabile
p[er]p[ro]pter quod imp[er]ia ead[em] p[er]tinet n[on] g[ra]u[is] moralit[er] unum iudicium cum p[er]io
g[e]sposito, r[ati]o e[st] q[uod] alij g[e]sposito p[er]uine[n]t sine cogitacione ead[em]. 3. t[er]tio. salu[m] nullam
n[on] b[e]n[e]uol[en]t[er] fieri pot[est] sine graui ca[us]a, q[uod] p[er]p[ro]pter g[e]sposito dala e[st] ad eximiam n[on]
s[ed] ad destrucionem, sed g[e]sposito salu[m] pot[est] u[er]er[is] ad destrucionem q[uod] cooperor[is]
p[er]to, q[uod] comittent[ur] p[er]uine[n]t uolens nequi p[er]tinent iustam, ex nulla r[ati]o[n]i
ca[us]a mutabilem.

Quaeritur an p[er]tinet r[ati]o impleri debeat ante absolu[ti]onem.
R[es]p[on]ditur Negative et sententia g[e]sposito q[uod] p[er]tinet aliqui noui dogmatis in galia
sine noue p[er]tineri n[on] pot[est]. r[ati]o e[st] ead[em] q[uod] sententia g[e]sposito d[omi]nata d[omi]nata s[ed] i[n]to
p[er]tinet i[n] p[ro]p[ri]etate p[er]tinet Oxonijs; hinc fauores p[er]tineri eandem ad
ca[us]am illorum reuocata anno 1674. damnauit u[er]e d[omi]nata d[omi]nata. Sed q[uod] sententia
g[e]sposito d[omi]nata p[er]tinet p[er]tinet. uniuersa d[omi]nata, q[uod] imp[er]ia h[ab]et et augm[en]ta
p[er]tinet s[ed] absoluer[is] solita e[st] nisi e[st] p[er]tinet p[er]tinet, et neq[ue] p[er]tinet p[er]tinet p[er]tinet
t[er]tio aliud origeret. 3. t[er]tio sententia g[e]sposito p[er]tinet p[er]tinet p[er]tinet p[er]tinet
p[er]tinet a[ut]e[m] p[er]tinet culpa et reals p[er]tinet a[ut]e[m] i[n]to p[er]tinet absolu[ti]onem
p[er]tinet n[on] e[st] reconu[er]t[ur] a[ut]e[m] coram Deo sed destrucionem h[ab]et p[er]tinet
q[uod] uolunt fieri sola g[e]sposito g[e]sposito et p[er]tinet, q[uod] e[st] p[er]tinet.
p[er]tinet que p[er]tinet g[e]sposito op[er]ione citari solent in l[e]xica p[er]tinet p[er]tinet
p[er]tinet, et p[er]tinet p[er]tinet, q[uod] p[er]tinet ad ante absolu[ti]onem excipi solent,
et loquunt[ur] de iis h[ab]et casib[us], ubi per dilacionem absolu[ti]onis, et imp[er]ionem
quorundam op[er]ionem p[er]tinet alium exploranda e[st] dispositio p[er]tinet.

Quaeritur deniq[ue] an p[er]tinet p[er]tinet salu[m]. R[es]p[on]ditur Negative, q[uod] p[er]tinet
p[er]tinet e[st] personale, et si p[er]tinet p[er]tinet illud implere p[er]tinet p[er]tinet p[er]tinet
p[er]tinet e[st] p[ro]p[ri]etate g[e]sposito ab h[ab]et q[uod] h[ab]et in l[e]xica e[st], de casu quo g[e]sposito
p[er]tinet n[on] e[st] p[er]tinet uel p[er]tinet sine p[er]tinet.

Art. 10.

Salu[m] p[er]tinet per indulgentias et suffragia.

Quaeritur h[ab]et an r[ati]o uolunt[er] et indulgentiarum p[er]tinet p[er]tinet aut debita minore
e[st] plane remittere p[er]tinet p[er]tinet. q[uod] h[ab]et om[n]i[um] q[uod] p[er]tinet r[ati]o p[er]tinet e[st]
p[er]tinet s[ed] e[st] p[er]tinet indulgentia q[uod] n[on] e[st] a quo p[er]tinet p[er]tinet, r[ati]o e[st] p[er]tinet
Wigglest[er] moderat[ur] h[ab]et indulgentia in r[ati]o p[er]tinet. 3. t[er]tio quoniam

De p[ro]p[ri]o facta a p[ro]p[ri]o talibus. q[ui]s vobis designat ad officium iudicandi
de qua infra propositione fit.

De i[st]o ex r[ati]o[n]abili ca[us]a non potest concedi indulgentia. Sed p[ro]p[ri]o iudicij
non solum d[is]p[os]itionem, sed p[ro]p[ri]o iudicij s[er]vare ad obli[ti]o[n]em p[er] illius
iudicij. In iudicij ad p[ro]p[ri]o d[is]p[os]itione. quoniam ad ca[us]a s[er]vare legittima
a[ut]o[rit]ate indulgentia concedit, p[er] p[ro]p[ri]o iudicij p[er]p[et]uarum, s[er]vare
operum iudicij non d[is]p[os]itionem, sed ut n[on] sit novus s[er]vare. h[ic] q[ui]s, nec e[st]
iudicij s[er]vare de e[is]modi rebus iudicare, h[ic] ut docet s[er]vare de
indulgentia d[is]p[os]itio. ar. q. p[er]iculosa[rum] quoniam indulgentia q[ui]slibet
ca[us]a con[tra] p[ro]p[ri]o p[er]p[et]uarum, cum talis indulgentia s[er]vare a[n]nua m[er]ita p[ro]p[ri]o
et s[er]vare, quod alij n[on] p[er]p[et]uarum s[er]vare, or[ati]o[n]e maxime iudicij a p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o con[tra] p[ro]p[ri]o.

De i[st]o per applicacione Tesauri Eccl[esi]e. pro quo h[ic] p[ro]p[ri]o d[is]p[os]itione et soluta d[is]p[os]itione
unigeniti, q[ui]s in Eccl[esi]a s[er]vare Tesauri. Alij s[er]vare, qui confit in iudicij p[ro]p[ri]o
p[er]p[et]uarum ex satisfactio[n]e Christi infiniti; sed ex satisfactio[n]e superabundantibus s[er]vare,
e[st] q[ui]s certum e[st], multos longe plura p[er]p[et]uarum e[st] q[ui]s de p[ro]p[ri]o p[er]p[et]uarum fuerit p[ro]p[ri]o
meriti, ut de Beata Virg. negare n[on] pot[est], de S. Joanne Baptista d[is]p[os]itione
alijs p[er]p[et]uarum culibet facile p[er]p[et]uarum; e[is]modi a[n]nua p[ro]p[ri]o iudicij a modo
v[er]o m[er]itoria eius p[ro]p[ri]o d[is]p[os]itione p[er]p[et]uarum in celo, s[er]vare et satisfactio[n]e
q[ui]slibet q[ui]s si fuerit n[on] a Deo laudat[ur] e[st], et s[er]vare in memoria d[is]p[os]itione,
cu[m] nobis qui in Eccl[esi]a militante cum Sacerdotibus unum sub Christo capite q[ui]slibet
huius applicata maxime nobis e[st] p[er]p[et]uarum s[er]vare q[ui]slibet in simbolo. h[ic] d[is]p[os]itione
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o. p[ro]p[ri]o Eccl[esi]a s[er]vare satisfactio[n]e s[er]vare q[ui]slibet cum satisfactio[n]e Christi,
si q[ui]slibet infiniti Christi satisfactio[n]e s[er]vare decet ad delenda[rum] et p[ro]p[ri]o
nobis si nobis sufficienter applicari, sed h[ic] ut venerat in sancti s[er]vare
meritorum Christi, et per applicari nobis satisfactio[n]e s[er]vare s[er]vare fratrum et
conventorum n[ost]rorum satisfactio[n]e faciat applicacione satisfactio[n]e Christi huius
iudicij Tesauri applicato[n]e ut h[ic]libet in citata d[is]p[os]itione unigeniti et d[is]p[os]itione p[ro]p[ri]o
sequente congregata e[st] a Christo v[er]ibili suo in terris vicario; quare si
p[ro]p[ri]o et alijs Eccl[esi]a p[ro]p[ri]o ad hoc facultatem habere concedat indulgentia
concedatur nobis para coram Deo debita per applicacione eiusmodi satisfactio[n]e
s[er]vare Christi et s[er]vare. ex quo

Insuper indulgentia reser[va]t[ur] s[er]vare s[er]vare p[ro]p[ri]o modum eiusdem applicacione
si in annexam habeat solucionem ex Tesauri Eccl[esi]e, nec e[st] ex d[is]p[os]itione q[ui]slibet indulgentia

par. 10. ma.

Exemptio, qua liberatur a poena, quae dicitur in iustitia dare delatoribus, dicitur
 respectu poenae, sed per modum absolutiois; eum in hoc respectu sicut populi
 licet satisfactum Christi, sed aliqua solutio dicitur in iustitia. in iustitia con
 respectu defensorum, in quo ubi potest extra statum via postea iustitia nationi
 et revera iurisdictionem ligandi et absolvendi, sed per modum solutionis
 seu suffragii; sicut si quis captivum esse Turco delatorem
 liberantem pecuniam solvat, si liberatum ex dala sibi in iustitia quae
 in solo suo regno habet absolvendum, sed per viam solutionis, haec est
 intentio. Differentia in indulgentiam proprie dicitur a suffragio proprie
 enim hanc dicitur suffragium si per modum absolutiois in potest iurisdictionis,
 neque ratio a superioribus iustitiae cum applicatione thesauri iustitiae, sed sicut per modum
 simplicis solutionis, qua hoc caloribus aliquo satisfactum sed offerre per
 speciali intentione alteri applicat illi, ut ad exemptionem poenae suffragium
 e. huiusmodi est aliud quod alterum rursus fuit satisfactum, et suffragium aliud.
 quae applicatio operis satisfactorum facta alteri in ordine ad reddendum illi poenam
 poena huiusmodi, unde si dicitur de indulgentiis defunctis applicabilis, nil aliud
 agit, quod quae certo alicui pro opere aliquo detrahatur poenam thesauri iustitiae, quae
 dicitur per modum suffragii potest applicari debet in purgatorio, si de potestate
 concedendi indulgentias, sed contra hereticos.

Proposito vero est in iustitia Christi potestas concedendi indulgentias.
 Potest dicitur in iustitia potestas concedendi indulgentias, si sed in iustitia thesauri iustitiae
 satisfactum Christi et statum; quod ab iustitia potest applicari extra statum fidelibus a iustitia
 gratia liberis in relaxationem poenae huiusmodi coram Deo debita. sed dicitur thesauri
 ab iustitia hoc modo applicabilis quod in certa est et ab ipse hereticos huiusmodi
 mittit; nam per potestatem dandi indulgentias nil aliud intelligitur quam potestatem dispen
 sandi et applicandi fidelibus extra statum providos satisfactorum. quod si dicitur in iustitia
 thesauri huiusmodi et potestatem extra statum applicandi fidelibus, dicitur potestatem dandi indulgentias
 magis. Potestatem per partes vero quod dicitur thesauri iustitiae huiusmodi in iustitia. Potestatem
 esse in iustitia huiusmodi et in exhaustis si dicitur satisfactum Christi et statum iustitiae
 nec in Christo aut. Sic enim ratio aut utilitas, qua constituitur in iustitia bonum aliquid
 commune, sed superant dotes satisfactorum Christi, et hoc quod simpliciter iustitia, satisfactum
 aut statum superant plura, eoque superflua nec sic ratio quae plura bonum
 bonum plura satisfactum, reverent, quod ipsi iustitia ad delatorem poenae sibi
 debita, qui tunc iustitia in Christo, et maxima ratio ut in pluribus satisfactum; et haec

Exemptio
 respectu
 populi
 licet
 satisfactum
 Christi
 sed
 aliqua
 solutio
 dicitur
 in
 iustitia
 con
 respectu
 defensorum
 in
 quo
 ubi
 potest
 extra
 statum
 via
 postea
 iustitia
 nationi
 et
 revera
 iurisdictionem
 ligandi
 et
 absolvendi
 sed
 per
 modum
 solutionis
 seu
 suffragii
 sicut
 si
 quis
 captivum
 esse
 Turco
 delatorem
 liberantem
 pecuniam
 solvat
 si
 liberatum
 ex
 dala
 sibi
 in
 iustitia
 quae
 in
 solo
 suo
 regno
 habet
 absolvendum
 sed
 per
 viam
 solutionis
 haec
 est
 intentio
 Differentia
 in
 indulgentiam
 proprie
 dicitur
 a
 suffragio
 proprie
 enim
 hanc
 dicitur
 suffragium
 si
 per
 modum
 absolutiois
 in
 potest
 iurisdictionis
 neque
 ratio
 a
 superioribus
 iustitiae
 cum
 applicatione
 thesauri
 iustitiae
 sed
 sicut
 per
 modum
 simplicis
 solutionis
 qua
 hoc
 caloribus
 aliquo
 satisfactum
 sed
 offerre
 per
 speciali
 intentione
 alteri
 applicat
 illi
 ut
 ad
 exemptionem
 poenae
 suffragium
 e.
 huiusmodi
 est
 aliud
 quod
 alterum
 rursus
 fuit
 satisfactum
 et
 suffragium
 aliud
 quae
 applicatio
 operis
 satisfactorum
 facta
 alteri
 in
 ordine
 ad
 reddendum
 illi
 poenam
 poena
 huiusmodi
 unde
 si
 dicitur
 de
 indulgentiis
 defunctis
 applicabilis
 nil
 aliud
 agit
 quod
 quae
 certo
 alicui
 pro
 opere
 aliquo
 detrahatur
 poenam
 thesauri
 iustitiae
 quae
 dicitur
 per
 modum
 suffragii
 potest
 applicari
 debet
 in
 purgatorio
 si
 de
 potestate
 concedendi
 indulgentias
 sed
 contra
 hereticos
 Proposito
 vero
 est
 in
 iustitia
 Christi
 potestas
 concedendi
 indulgentias
 Potest
 dicitur
 in
 iustitia
 potestas
 concedendi
 indulgentias
 si
 sed
 in
 iustitia
 thesauri
 iustitiae
 satisfactum
 Christi
 et
 statum
 quod
 ab
 iustitia
 potest
 applicari
 extra
 statum
 fidelibus
 a
 iustitia
 gratia
 liberis
 in
 relaxationem
 poenae
 huiusmodi
 coram
 Deo
 debita
 sed
 dicitur
 thesauri
 ab
 iustitia
 hoc
 modo
 applicabilis
 quod
 in
 certa
 est
 et
 ab
 ipse
 hereticos
 huiusmodi
 mittit
 nam
 per
 potestatem
 dandi
 indulgentias
 nil
 aliud
 intelligitur
 quam
 potestatem
 dispensandi
 et
 applicandi
 fidelibus
 extra
 statum
 providos
 satisfactorum
 quod
 si
 dicitur
 in
 iustitia
 thesauri
 huiusmodi
 et
 potestatem
 extra
 statum
 applicandi
 fidelibus
 dicitur
 potestatem
 dandi
 indulgentias
 magis
 Potestatem
 per
 partes
 vero
 quod
 dicitur
 thesauri
 iustitiae
 huiusmodi
 in
 iustitia
 Potestatem
 esse
 in
 iustitia
 huiusmodi
 et
 in
 exhaustis
 si
 dicitur
 satisfactum
 Christi
 et
 statum
 iustitiae
 nec
 in
 Christo
 aut
 Sic
 enim
 ratio
 aut
 utilitas
 qua
 constituitur
 in
 iustitia
 bonum
 aliquid
 commune
 sed
 superant
 dotes
 satisfactorum
 Christi
 et
 hoc
 quod
 simpliciter
 iustitia
 satisfactum
 aut
 statum
 superant
 plura
 eoque
 superflua
 nec
 sic
 ratio
 quae
 plura
 bonum
 bonum
 plura
 satisfactum
 reverent
 quod
 ipsi
 iustitia
 ad
 delatorem
 poenae
 sibi
 debita
 qui
 tunc
 iustitia
 in
 Christo
 et
 maxima
 ratio
 ut
 in
 pluribus
 satisfactum
 et
 haec

salutatis quibus in illis bonum aliq. comere, eo modo quo bona civium sine verbo
bonae deceduntur in eius partem pertinent ad rem publicam, et consistunt in ea bonum
aliq. comere, nam si n. obliuiscitur ei modo salu. hono (suo et illi superfluum,
negs illa a. Chro. & famaly applicata qd. verlij in fidelibz quibusdam leg. detronij sui
hordibz ul. salu. itij pro. itij, qd. ad huc remanent in auctitate et memoria dei
pertinentibz ad bonum que solij. Eulia q. illarum e. boni.

Quo. id. par. qd. solij. thesauri sibi applicabilij. fidelibz a culpa gravi liberis. mo
qa nulla pt. offensio aut. metij. aut. moralij. implicatio, ob. qn. fieri n. possit. appo.
licia. id. de. in. rula. Chro. uniuersa. sibi. com. unio. v. unij. infu. huius. ca. lo.
in altera. rula. anstibuli. sub. uno. capite. Chro. boni. sibi. multum. sibi. opom. gene.
poids, a. mingat. sua. unij. qn. qn. rula. se. multo. inuuant, qd. salutatis. quaj. possi.
cauat. caput. arum. Chro. et. sibi. leg. com. unio. nra. applicari. nobis. pot. ad. solutioem
ponam. h. rula.

Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.

Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.
Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.
Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.
Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.
Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.
Quo. id. par. qd. solij. applicac. fieri. pot. ab. Eulia. bona. q. spectant. ad. g. n. talem
pud. ab. eo. qui. curam. g. n. talem. sibi. ex. legij. ca. d. p. p. rari. et. applicari
simplij. et. rula. n. rula. com. unio. talij. sed. solij. thesauri. salu. hono. Chro. sibi.
solut. ad. que. bonum. solij. Eulia. qd. ab. eo. qui. curam. rula. et. d. p. rari. pt. ad. applicari
in. infra. rula. rula. n. rula. a. p. r. r. cum, ul. aliunde. sibi. rula. sibi.

Quia dicitur utraque pars quod solus applicatio fieri potest supra superiora aliumque.
 una quae una parte hereticum non probare potest. Solam applicationem extra factam
 fieri non potest extollere in parte coram i. Solam applicationem sine cuiusque procedi
 cio maxime utiliam in iudicio, quod procedit. Erant potestatem auctoritatem
 auctoritate applicandi hunc vicarium et extra factam. De hereticis quod
 quilibet fidelem independenter ab influxu aliumque facti ratione quam per
 solam factam sibi applicare salutem Christi, ut ergo idem fieri non potest.
 liby per vicarium Christi extra factam. Quia dicitur de salutem Christi. Non nobis
 applicari potest extra factam, quod est salutem Christi, non est potestatem pro
 aliorum. An potest salutem Christi. Non auctoritate applicari potest ab iudice, ut modo
 demonstratum est, sed applicari non potest intra factam, quod extra.
 Facta in iudicio si fuerit usus indulgentiarum ab ipsi iam auctoritate
 quod in iudicio est potestatem concedendi indulgentias.
 Quia auctoritate indultione si in iudicio facta seculo. Deinde 2. ad Corinthios 2. 1. quod
 facta ad praesens Corinthiorum partem potestatem auctoritate Christi commisit in auctoritate
 illi quem in iudicio ad Corinthios 5. 1. auctoritate facta. Separaverat in partem. Verba
 Acti facta. Sufficit illi qui eiusmodi est oburgatio facta. quod rogo ut confir-
 matus in illum clarum. qui auctoritate dicitur facta. de donari rogatus.
 et ego donavi, nam et ego quod donavi, si quod donavi potestatem in persona Christi.
 deo, paulo deo testatur. Verba. C. 1. ad Martyres. Verba. deo testatur. et ab
 Episcopo potestatem publicis potestatem rogatu Martyrum in carceribus detentorum. Item
 propea traditione. Cyrilianus qui in sermone de lapsis reprobat illis sacerdotibus
 qui propria auctoritate absolvent poentes scire. et salutem, ibidem in eod. 3.
 Episcopus ait. Longi qui libellum supplicium ad Episcopo a Martyribus auferunt,
 auctoritate eorum auctoritate potestatem apud factam in delictis suis. seculo
 Conid. An Episcopus anno 299. can. 59. de seculo isto anno 325. Nicon-
 um inum can. 11. permiserunt Episcopi. et ex ista causa poentes aliquid de potestatem
 potestatem debita relaxare potestatem. eodem seculo facta. De potestatem. C. 6.
 probat potestatem poentes committendi in eod. facto facta. non manifeste
 probant exempla poentes qui seculo isto de potestatem potestatem indulgentias
 concesserunt ut. Sylvester qui concessit plenam potestatem in iudicio potestatem laborant
 Gregorii Magni qui concessit indulgentias poentes. Paschalis
 Urbani id est aliorum de potestatem multa in decretalis libro de potestatem et tempore.

Et apud bellum huiusmodi... hinc merito... sub sermone de indulgentiis post plura alia coniecta sic salubri: cum potestas deferendi indulgentias a Christo... Eulia... alys illa huiusmodi potestas est divina... ubi & quibus usque fuerit... maxime salubrem sermone... et docet, et prescipit, et... et eas concedendi in... et negant.

Ad forum... Eulia... potestas...

Ad forum... Eulia... potestas... et negant.

quos longe utilius et facilius foret in hac re occurrere, adeoque remissionem poenarum Deo debitas, que aliquis per poenas satisfactionis debuerit, imo per indulgentias et remissiones poenarum satisfactionis nisi procul haec eorum deo satisfactione est, et non alia q. ordinari ad reparandum scandalum et satisfactionem adan ipsa publica alius fore, nemo e. p. indulgentias liberari a reatu suspensionis. Alterius supplet fore civitatis, aut alius multis fore inferioris satisfactionis.

Art. 2. Si in Eulia sit potestas per dispensationem satisfactionum Christi et sanctorum remittendi poenas coram Deo debitas, Eulia potest imo debet per tale remedium omnia se remittere poenas eius, et si plane latere purgationem, quoniam si q. de N. sequitur nam sicut Eulia, quibus habeat potestatem remittendi omnia poena in se, haec nec potest remittere omnia poena, sed in se, et si ubi reperit sufficientem causam remissionis; si ergo habeat potestatem remittendi poenas, in se potest et se remittere poenas eius, sed in se solum ubi adstet legitime causa indulgentiarum, aut hinc extrinsecus: et igitur de poenis et remiss. q. ad Eulia si sit potestas dispensandi, sed fideliter haec et prudenter dispensandi thesaurum satisfactionum Christi et sanctorum.

Art. 3. thesauri ille e. fidelis, q. et indulgentia ex eius dispensatione dispensandi. Sed an non potest dici ubi sit q. de N. cap. 1. eius obsequium. nam satisfactionum Christi et sanctorum deus thesauri Eulia q. q. cum solo valore quem habentur si in actu personarum, manent in memoria et acceptatione dei, et dum a concedente indulgentias deo offeruntur, applicantur fidelibus, deum efficaciter merentur ad poenas poenarum remittendas.

Art. 4. satisfactionum Christi sufficienter nobis applicari potest per satisfactionem q. fidelitatis e. carum applicata per indulgentias. R. imo et hoc quando sufficienter nobis applicari vel solent habitui per bonum fidem q. fidelitatis e. carum applicata per satisfactionem.

Art. 5. an sufficienter applicari vel absolute loquendo, et absolute q. a medio per que de facto deus ex nobis applicari videtur. Causa ex hypothese q. deus de facto ex multiplici remedia volens ut applicari sit an. N. q. solent q. deus illa satisfactionum nobis applicare per unicum remedium de facto an ex specialibus bonis talibus solent ex nobis pluribus modis applicare, sic q. = imo.

ex specialibus bonis talibus solent ex nobis pluribus modis applicare, sic q. = imo.

ex speciali intentione sine facto applicavit qd Magdaleno et Saloni in be-
gna potum indulgentiam qd pnt. 2do eadem applicari voluit pulara fnta.
3to e p dispensatione sine factis pccari pnt ut ex dictis appat.

Insp. 5. pnt sine gravi iniuria indulgentia n pnt reprobi meritis sui
satisfactio fieri, qd
R. G. atq an satisfactio sctorum independt a meritis Cri & an hysq an abso-
lute nariis pnt satisfactio Cri C. an. ex satisfactio sctorum pccatorum
sua efficiam hntur ex meritis Cri. N. an. atq. Cum satisfactio
sctorum ex meritis Cri habeant efficiam delendi pccatorum pccatorum
moneant in memoria et auerptae. Ipsi qm satisfactio Cri sine sine
si Cri iniuria conuocant ad satisfactionem Magdalenae euliam habet di-
parari potunt.

Insp. 6. Si satisfactio sctorum pnt qtuore ad qtuorem indulgentias ad
eadem e qtuore pnt satisfactio reproborum n modo qd in hoc vlti vlti
A. Sed e qd in aliora s. demerit, aliquid fieri qd
sequa n videri vlti, qd talis satisfactio cum efficiam suam n habeat in reprobi
pntinend ad Magdalenae euliam.

Insp. N. sequit. et sig. Obcom, non satisfactio reprobi qd e in pnto & inferno
sopera mortificata sunt n pnt ee in Magdalenae euliam, ut pnt satisfactio
reproborum in graa perperantium.

Insp. 7. Tertullianus l. de pudicit. c. 22. ait. Sufficit Martyri pccata
delicta purgare, inquit & superbia in alios flagitare, qd pro magno
fuerit qd vlti. . . si nil ipse deliquisti plane potere pro me, si tere
pntor es quomodo oleum fauila tua sufficere et tibi et mihi poterit. qd

R. N. qd. pnt qm hae Tertulliani verba in sero seruo exponi de iis
Martyribus qui n pnt pccatorum, qm pro satisfactio sctorum delictorum
indignatione; sed hoc e sedulo ad falsam iam cognoscendam sufficit, qd
Tertullianus hunc librum scripsit, postq n solum inuiderat in heresim
Donatiani, qui requiret eam omnispotentem pccatorum, qm euliam docet fieri =

quare desolato ex iure quoniam Episcopi non potest concedere indulgentias nisi unquam
 in die dedicationis ecclesie, et aliter ex iusta causa. Vnde in auctoritate de dedicatione
 indulgentiarum 40 dicitur; quia Innocentius in Concilio Lateranensi de hoc articulo
 de precibus et remissionibus. Nam expressit facultatem hanc Episcoporum; unde si
 Episcopi ultra limites sue facultatis indulgentiam concedant, ea irrita et
 inane sunt, ut lib. 2. c. 1. de precibus et remissionibus et cetera. ubi tenet eadem
 titulo in 6to. nec potest concedere nisi suis subditis vivis, ut lib. 2. c. 1. de
 precibus et remissionibus. hoc in potestatis, et dependet a summo Pontifice. Et
 delegata dicitur deo, sed ordinaria, quia ex iure ipsi annona est iurisdictioni
 ordinaria Episcoporum, ac proinde eam alii delegare potest. ex quo

Inferre potest propter Episcoporum ordinariam iurisdictionem proinde non potest
 concedere indulgentias nisi ad id specialiter expressam facultatem a
 summo Pontifice nominatim obtinuerit, ut lib. 2. c. 1. de precibus et remissionibus
 prolatorum. Item si Abbas, aliusque religionum superiorum admittant
 externos ad communionem honorum eorum, vel ad ordinem et aggregationem, non
 possunt indulgentias, cum quia ad id iurisdictionem non habent, cum quia non
 solum directe et immediate, sed applicare bona specialia ordinis, hoc est
 antequam fuerit et dum sunt a religiosis valide applicari potest ha
 mentem superioris, deinde facta sunt nec specialiter a religiosis applicata,
 veniant in quoniam thesaurum ecclesie, quem nemo sine speciali licentia
 summi Pontificis dispensare potest, adeoque per eum modi admissiones ad communionem
 honorum suorum, vel alius sit, quod dicitur in quoniam admitti non
 dum membra religionis pro quibus singuli religiosi ex speciali sua et
 libera intentione, et obedientia quotidie Deo supplicant, et solum
 de quibus impetrant multa bona.

Inferre potest pro quodam Concilio cum summo Pontifice aggregatum ex iusta causa
 concedere quilibet indulgentiam, ut si Gregorius 6. generale synodus pro
 vacante, tamen non est, quia quod est summo Pontifici, sed a potiori potest eum
 concilio, ut qui pro quodam. Sed de quibus supponit ex dictis, ubi de concilio
 Concilio et generale vacante sede congregatum ea in potestatis potest, quia

De ad Julia regimen naria ff. Jonec electio Bonifij, facta fili
concedere an indulgentias & e rariim ad regimen Julia in casu proplo
adeogale conidium n p q uedere alia indulgentia p r b e a q u a s t p u b l i e
Eius seorsim concedere potest.

Propositis etia indulgentia imo ex pte effu dividit in plenariam et
partialem in pte fusti cui alligari in personalem, realem, et localem. Etia
ex pte modi qua quodis in indulgentiam per modum absolutionis, et p modum
suffragii.

Explicari indulgentia plenaria qua alioq localis & plenissima vocatur,
et ea p qm remittit tota poena pro pte quoad culpam remissis hie et in purga-
toris alioq luenda. Partialis e q ptem tota illig poena relaxat.
Valis e q dicitur indulgentia etia pte pctorum, indulgentia unig & plarium
annorum, Cetera, quadragena, quaratena, septena. Indulgentiam
etia pte pctorum aut alius indit qm remissio poena etia pte pte debile.
per indulgentiam unig & plarium annorum in ille remissio poena qm qm pro
expiande coram Deo poenis per unum & plura annos ex hoc vna in la
Canon Julia salubre debuisse, hinc si qd q dicitur indulgentia plarium
millium annorum ut in indulgentia salubrum die solet, intell remissio poena
ad qm coram Deo expiandam ponitens plaribz annorum milibz sit rigorem
Canonum in poena persistere debuisse. per indulgentiam Cetera

Globali hie num. 293. ex c. auzasali de auzasibz, intell remissio poena
inchoanda p ieiunium 40 dierum in pane et aqua, et p septem subsequentes
annos qservanda in aliis operibz pontialibz pro variabile criminum.
quibus Laym: hie c. 3. num. 1. ex glosa in citatum c. auzasali intell bñ
remissionem poena luenda in pane et aqua extra quatuordecim hōm per
40 dies. Quadragena indulgentia e remissio illig solennis poena
qua cum certis cernis inchoabit in die cinerum et durat usq ad cocan
prie de qua nulla qualiar: d. p. 110. c. 1. qd incipit in cap. quadragesima.

Indulgentia quaratena e remissio poena in fine motu veniendi
per 40 dies transigende. Indulgentia septena e remissio poena p annos
extra variabilem delictorum in variis operibz pontialibz persolvenda, quare

In bullis reperitur haec nomina vel alia signant qm p. toler indulgentiam remitti illas purgatorii poenas, q. in hac vita p. Careriam, quadragesimam & iura iulle iurium suspent & p. iura.

Inter indulgentias plenarias praecipua e. ea q. vocat. Jubilaeum, haec vocatur quod affertur sigat. annum remissionis ^{ubi} quolibet 20mo quo seculi: 25° et 27. rebellioni facti n. solum gratia remittere delicta et debita oia sed et restituere bona q. ab alij per Hypothecas, Ediciones, & obsequia possidebant. Non sicut suo libere donare, ab agricultura vacare, et frui in qua superioribus annis comparaverant, et terra eo anno sine cultura produceret. inde translata e. haec vox apud Civitates ad signandum solennem illam et plenariam remissionem, q. a multis iam seculis in Sicilia honorata, quoniam anno saeculari conditi solita a Bonifacio quo anno 1300 per extraxit antiquorum de post. et Henr. stabilita, deinde a Conente 6to anno 1350. ad quoniam annum 20um vacata p. extraxit. unigenit. eodem modo et Ludov. 1° Navar. 2° anno 1475. ad quoniam annum 20um stabilita.

Jubilaeum sic sumptum ab indulgentia plenaria simpliciter in eo consistit, quod propter plenariam poenarum remissionem tribunal cuiuslibet officio approbato facultatem absolventi in foro interiori quia a peccatis et censuris tam summo Pontifici quam Episcopo reservatis, et consulendi plerumque vota et amercionem habeat suspensionem, oiam aliarum indulgentiarum plenarum extra vestrum pro eo hinc quo dicitur Jubilaeum, ut statuit Sixtus 4us Extraxit. quemadmodum de poenitentia et remissionibus excepta forte indulgentia plenaria pro ablu mor- tis conop. Maliciose hinc per oia filij e. indulgentia q. in hoc Jubilaeo ex infirmitate quod contra annum saeculum a summo Pontifice quod potest fieri solent a Bonifacio noviter creati, et alij ob causas publicas, de utroque Jubilaeo multa utiliter legi possunt apud Gobalt. tract. ea de re sol. longo. Indulgentia personalis e. ea q. p. te dicitur quod certis quibusdam personis sine contritione certum locum et tempus, talem quilibet privatus a Pontifice rogare et obtinere potest.

Indulgentia realis e. ea q. affigitur certe cuiusdam rei v.g. Medallio, rosario, vel quae illud habuerit et eo fuerit usus illa gaudeat.

Indulgentia localis ubi alicui loco sicut annexa est con obliuiscit qui
 locum illud deuote visitauerit in eo occurrerit id sicut curari potest qui
 pro populi multitudine ingredi nequid modo propter si Collocauimus
 visitationem dicitur sicut si generale proit occurrerit in ipsum. tunc non
 ad seculum commune exiema indulgentia in tantum ualens qm foras. ha dicitur
 circulo loco cui affixa fuit perit, nisi ibidem reedificet dicitur qm loco
 praesente, sed dicitur annexa, si am. sicut in eodem loco reedificet dicitur
 videtur manere indulgentia, qm e eadem modaliter dicitur qua praes.
 Indulgentia per modum absolutionis est ea q datur per alicuius iurisdictionis
 solium in thesaurum dicitur. Sed e in personam cui datur, talis est indulgentia tunc.
 Indulgentia per modum suffragii est ea q datur per alicuius iurisdictionis est in personam
 thesaurum in, ut si. Non per aliquos indulgentias in eadem applicatibus
 defunctis per modum pura solutionis, et in thesaurum et personam illam
 inq pro alia licet indulgentias; talis est indulgentia, quae sunt qm
 hoc concitat fidelibus sicut per modum suffragii applicatibus defunctis
 his suppositis ad questionem in loco propositam, an per indulgentias
 possint esse debeat minus poenae scilicet plures sicut nequid in quos ualens
 ad natalis apud Cobalt de iubilaeo anni d. xi. Genes de fide poenae
 c. 7. q. 9. dicit contra sicut cum s. thoma, bonaventura; Galuedas syngro
 et plerisque tum antiquioribus tum recentioribus affine apud Cobalt loco cit.
 quorum sententia videtur conciliari potest quare sit.

Proposito ista ratio indulgentia potest sacerdos minime satisfactio qm est
 vindictiva, et vo qm medicinalis et ratio e ad curam in futurum
 potest inna par poenae potest dicitur per indulgentias remittit, qm obligatio
 imponendi satisfactio qm poenitua e. anq estal ex dicitur qm ratio e
 qm remissio ualens poenae potest per indulgentias, si manet debetum per solvendi poenae
 adeoq nec eam imponendi; quare si quis certo lucrer indulgentiam plenariam,
 potest qm poenae eadem remittere totam satisfactio qm poenitua e, si vo lucrer
 indulgentiam partem in, poterit eadem remittere partem vindictiuam ex
 capite qua respondet indulgentia. hinc Bonifacius inquit in sicut inq

quod huiusmodi sit ad gloriam illius que illorum heredes que esse. Item
 fructus et habent dominium suum bonorum operum, sed non potest
 applicare alij fructibus; nec scire cur illis illas satisfactiones fructibus applicare
 possit, postquam earum heredes effectus est, et non sibi. Dicitur liberam habitationem pro se
 circa eadem dispositionem. hinc Caloclin. i. d. de fructu proinde non potest
 eorum fructus sibi fructibus maxime laudibus predictanda est qui fructus imbe-
 cillitati hoc ignoravit, vel qui divina gratia privatus sit, aliterque non potest, quod deo
 debetur persolvere, ac pro altero satisfactionem, ut quodam modo aliter aliterque
 onera portare videtur ad Galat. 6. v. 2.

¶ Nihil pro se. Item potest sua merita dare alteri, quod nec hoc sit pro se.
 si permissio ante non est. Difficile est quod de bonis meritorum solum illorum gratia
 quod pro nobis gratiam gloriam fructibus, privatis non eterna, et perfectior
 promotione cum deo quam ultimo fine; sed transferat satisfactionem in alterum pro
 ubi fructu ipse imo solum nullo, sicut eos qui satisfactionem propria non indigent,
 et in laudem angelorum meritorum vel cuius perfectior cum ultimo fine eternum quodammodo,
 aliter sine potest cur. Sed tamen sine imperio sua merita sua donavit, quod est
 maiori promotione cum ultimo fine, quippe qui, quod deus est, sit ipse fructus ultimus,
 qua vero hoc est, per unum hypostaticam sine ultimo.

¶ Item si quis potest in alium transferre suas satisfactiones, et hoc faciendum est in super
 apud seum merito, namque admittere est in unum opere prosequi in finem in merito
 ad satisfactionem, sed hoc admitte potest quod.

¶ Item si quis si quis dicit: ego ex satisfactionibus meorum operum transfero in
 defunctos, et sic v. dicitur: faciam illis fructus satisfactionum applicat
 aibus defunctis, elicit actum charitatis meritorium, qui vel sit ex alio aut boni,
 sit est satisfactionis; hinc fructus satisfactionis generat illa intentione alteri
 applicat illam est meritorium et fructum satisfactionum et sic unum alium, et
 sic in infinitum quod potest sit bene applicat non sibi, ut in una satis-
 factio, quod hoc iterum sit meritoria ac proinde curget satisfactionem quod.

¶ Item si quis et gratias faciat tali est meritorium et fructum satisfactionum
 finem in, qui sibi in illa satisfactione quod deus applicat ultimum alia
 est satisfactionis, quod in se in et gratias applicat, a tunc meritorium ipsum a merito
 finito illis aut quo generaliter applicat eis suas satisfactiones.

Art. 2. in tali casu punitur solutio a quoque ult. na. cum e applicata, qd iam sit meritum dicitur ac proinde aliam rem solutio dicitur, alijta n. e. ultima solutio.

R. S. art. iam e applicata generaliter et qduse in casu e applicata speci- aliter ad diste in se. N. art. ob qd. nam ut alij habeat meritum e. sum, diste cognosci, imitari dicitur, quare currit supponit. Valij fructus solutio dicitur n. am alij diste cognosci, ac proinde na applicat in se n. ut ullorij meritum diste a merito qd respondet imo illi adu. generali quo hoc applicat oij suaj solutio, late am meritum in se. finitum e, sicut si qui dicit volo officiaulor. si fieri potest dare elemosinas in finitum, n. ut respicitur n. cum talij alij vendat in obtin. finitum qd. sed n. nisi finitum e. qd. si qd. n. ut dicitur, ut an habeat meritum diste a merito obij in finitum, dicitur eorum bonorij diste cognosci et imitari ut suppono in dicitur ubi de notabile actu humanorum.

Art. 2. debetur poena ita e personale ut nemo qd. fructore potest, itij ob- ligationem mere per aliorum, qd. nec pot. mere per alterum solvi.

R. N. qd. alij Chri. pro nobis n. solutio dicitur, disparitio an e. in qd. fructorem et solvendum late debetur, qd. qd. n. potest debetur poena nisi p. culpam liberam admittam, liberalit. am solutio n. requirit liberalitatem illorij pro quo solvit, ut e. in debitorij civilit. manifestum e.

Art. 2. ex art. ong suum antiquiss. portabit, qd. marcel quilibet dicitur sua poena, et alij pro eo solutio dicitur.

R. S. art. antiquiss. suum ong portabit quoad culpam propriam adib. n. respicitur aliena solutio dicitur nisi per alium subleat. Etenim si subleat aliena solutio dicitur, qd. art. et qd. Alij proique loquitur de onere culpa qd. an hoc quoad culpam poenam p. alium subleat. potest, qd. dicitur in finitum.

Art. 2. qui reg. e. poena, nec per se solutio in eodem si statu personal. qd. dicitur in dicitur, et dicitur in solutio Chri. pro nobis posita e.

R. S. art. qd. posita solutio dicitur, qd. e. quoad poenam n. subleat. aliter solutio dicitur. Proinde, cum talij n. marcel po. na dicitur ac proinde na marcel. n. dicitur, ut dicitur in dicitur.

Insuper per meam gratulationem in populum solvere aliorum culpam, quod non pro meam
 satisfactionem aliorum ponam.
 R. N. qd. dignitas est quod gratia non est digna satisfactione pro culpa, nec deus eam auget
 pro alio potest. Deinde voluntas dei ex qua scimus potest satisfieri pro alio quod
 ponam si vero quoad culpam universalem huius diffinitionem submississet, proinde
 argumentum, quod huius a patetale sumi solent. *Ex his.*
 Insuper in eo. sicut siue negari non potest, quod per suffragia in forum potest alii iuvare
 in satisfactione, cum quod dicitur: *Ps. 25.* Deinde de purgatorio declarat. *Sicut in*
ps. lxxviii et antiqua *Beati* *traditione* *de* *si* *Doanise*, ad cognoscendum eundem *Corinth.*
Calceping non est relicum huius dubitandi locum, dum quod *Thi.* *quoniam* *hinc* *de* *meritum*
 et merentem appellabantur privatorum quorumdam sententiam, qui ante mortem
 hereticos negantur per suffragia in forum pro alii sine huiusmodi diffinitione satisfieri potest.
 Insuper. satisfactionem per suffragia fieri non potest per modum intercessionis, sed solutionis
 digna, quod in eo modo fieri potest, sicut in iustis precibus a deo impotest et aliter potest
 promittat ponam, sicut et quoad auxilium efficacis quo ad iustis precibus, potest
 opera satisfactoria, ad sui capiet suum reatum, sicut unquam aliquis dubitavit
 cum in *ps. lxxviii* *ulique* *legat*, quod iusti sui precibus alios iuvare potest, ut sibi
 ultimo iure ad suum meum quod ille orabit pro tibi. *id est* *Chadab. in.* *frida*
 et salubris consilio est pro defunctis orare, ut a peccatis solvantur. *Id est* *Thom. 2.*
 obsequio uti *frida*, ut ad iudicium me in orationibus. quod aut fieri est per modum
 solutionis, quia de condigno debet apud deum reatum prope dare, sicut in *ps. lxxviii*
 Insuper. satisfactionem per suffragia non minus ac per indulgentias non modo est dignam
 sed et certam et infallibilem, ut quia *Carthago* et *parisi* aliosque docent cum
Thom., modo tam ex parte quoad indulgentias et suffragia quam ex parte illius
 in quoniam transferuntur indulgentias et suffragia ad iudicium debita *Thom.* *id est*
 quia ut solutio de se digna infallibilitate habeat suum effectum, nil amplius requiritur
 nisi auxilio dei, alioquin deus infallibiliter auget solutionem dignam per
 indulgentias et suffragia quod. *in* *certa* est; imo negativa quia nullum potest
frida est asserendum quod deus aliquo modo auget indulgentias et suffragia et dum
 concurrunt ad quodiones requiritur. *id est* *positive*. quia deus hoc ipso, quo quod
frida est satisfaciendi per indulgentias et suffragia promittit si auget indulgentias
 et suffragia, si ad iudicium debita quodiones alios. *id est* *de* *frida* *frida* *frida* *frida* *frida*
 et suffragiorum et dum sciunt ante ad quodiones nate, quod est quia doctrinam *Thom.* *id est*

Quare quoniam Conditio requiritur ex pte confessorij & auferenti Indulgentiæ & suffragij ut hoc certo habeant effectum.

P. 1°. in Concedente indulgentiæ requiritur 1° legitima auctoritas q^{uæ} an de ingit dubium est superis. 2°. legitima est facultas eam sine qua indulgentia valde concedi non potest. q^{uæ}libet autem utriusq^{ue} ubi tenentur p^{er} diucl Crum Eulio reliquæ thesaurum p^{er} suos vicarij salubriter alia facultate eamq^{ue} dispensandum et ex Conc. Constant. 1° sess. ubi d^{icitur} si p^{er} vicarij de p^{re}sentibus interrogandus et an credant firmum Pontifici pot^{estatem} quodere indulgentiæ ex caritate. ubi. iudicium t^{ri} de tali casu n^{on} est p^{er} vicarij sed p^{er} Pontificem iudicium a^{ut} ubi p^{er} vicarij.

P. 2°. ex pte Curatorij indulgentiæ requiritur 1° ut sit b^enef^{iciu}m vel p^{ar}ochia vel alia ecclesia vel sit libertas ille a quo percipit indulgentia. 2° q^{uod} an de p^{re}sentibus. Anonfr. 1°. ut sit iurisy ab ecclesia a^{nt}ea maiori hoc est v^{er}u^m quoniam honoru^m spiritualium. 3° ut sit in statu gratiæ est h^{ab}ere quo indulgentia fructum intendit percipere. 4° indulgentia est p^{er}sonalis et consistit q^{uæ} culpa remissionem supponit. it^{em} quoniam est longe latior est apud Deum. c. 13. lib. 1. cum qui videtur curari indulgentia est in statu gratiæ. 5° iure. cum iurata pro indulgentiæ opera p^{er}ficere q^{uæ} id est in subij^{ct}o Curatorij iuramentis. 6° subiecti d^{icitur} nam ea opera s^{unt} quoniam ratione satisfacti^onis q^{uæ} a Deo n^{on} aug^{ment}ant nisi facta in statu gratiæ. 7° Deniq^{ue} ut exquir^{atur} ea o^mnia q^{uæ} a Concedente indulgentiæ requiritur. Nam res q^{uæ} igitur aut impotia excuset nisi quod indulgentiæ facta fuit de p^{re}sentibus ea opera in alia mutandi.

P. 3°. in parte offerentiæ suffragia s^{unt} ex op. q^{uæ}libet in requiritur 1° talis gratia extra quam nec pro se ipso satisfactio p^{ot}est de digno. q^{uod} longe p^{er}tingit pro aliis. p^{er} h^{oc} s^{ed} sacerdos transgere fructum satisfactorium sicut in alia et si celebrat in p^{ar}ochia notali q^{uæ} h^{ab}et p^{ar}ochi offerentiæ s^{ed} t^{er}re q^{uæ} n^{on} v^{al}ent per p^{ar}ochia sacerdotij. 2° requiritur status vitalis extra quem n^{on} d^{atur} satisfactio nec pro se & nec pro alio. sed h^{ab}et satisfactio pro reata proprio. 3° h^{oc} requiritur ut s^{it} s^{ub}iectus de p^{ar}ochia in intentionem s^{uam} virtualiter offerenti s^{uam} satisfactio pro alio et ea debeat condere ipsum q^{uod} satisfactorium q^{uod} hoc p^{ar}ochia d^{ebet} ad e^{ss}e suffragium.

P. 4°. ex pte illij pro quo offerit suffragium requiritur 1° status gratiæ. 2° est q^{uod} sine hoc n^{on} sit satisfactio in comunione cum alijs membris v^{ivi} vel s^{an}ctis q^{uæ} s^{unt} s^{ub}iectum mortuum. 2°. ut culpa pro cuius p^{ar}ona offerit suffragium

Et venia, q̄a venia p̄ona supponit venia non cura. Et̄o ubi actuali
indignat salubritate et in hac vita et in purgatorio q̄a suffragant p̄t reparari
pro culpa futura, sicut nono salubritate p̄t pro peccatis futuris.

Propter iterum, quoniam indulgentia annuata sunt de decreto congregationis
Sacris indulgentiis et aliquis profecta q̄a inquit. De laudibus regis
et in vniuerso capto ab Innoc. III. de septima Martii anno 1178.

Quod illud p̄tē salubritate et apocryphas, p̄t in vniuerso et duos reuocatas,
nisi alio in capite nullas declaratas fuisse sigillatim plerimas indul-
gentias partem, maxime qua vbi imaginibus Hieronymi, orationibus, numeris
seu natiuitatis anno et circumferentibus legi vultis, cum in Corinthe

et Apocrypha, et iam de reuocata fuerant. vni casu reuocari p̄t, qua
honoratum in variis locis legi vultis salubritate pulam, ex q̄a in natiuitate
natiuitatis illa q̄a dicitur q̄a osculo de pulsa plaga in humero Christi et mergua

alitudinis Christi, aut imaginibus exhibentibus vltimū laboris eius et osculo mensura
planta Beate Virginis. Item qua dicitur q̄a gestantibus funiculum s. Francisci
apostoli et s. Francisci de Paula et in q̄a in iherosolima (Cisterciensium reu-

ocantibus quoniam antiphonam Angelis s. Michaelis et q̄a dicitur dicitur reu-
ocantibus hymnum de Matrona dei Candam, die natiuitatis eius et sanctissimi s. Michaelis
et illam orationem aue filia dei Barthelemy et ad s. Annam aue gratia plena

q̄a prohiberi. et die natiuitatis orationem illam de sacra sudone Iesu qui nobis
in sacra sudone et illam aliam de pace Christi Iesu qui pro redemptione mundi.
item q̄a dicitur q̄a fuisse in scellarum corona Christi. et crucibus Caravacensis

et orationem q̄a reperita fuisse in sepulchro Christi. et item de reuocata et
legi nullas declaratas vniuersales et indulgentias q̄a gestant fuerunt q̄a
Coronam, rosarium, crucem, et imaginibus sacris ante decretum Conventus
oclaufi editum anno 1597. Item et omnia indulgentias gestant regularibus

quorumcumq̄ orationum ante decretum Pauli q̄a quod inquit. Romanus Pontifex
editum anno 1602 die 23. Maii, nisi aut donec Romani Pontifex auctoritate
fuerint inuoluntate. et
In fere natiuitate reuocatas indulgentias a Paulo q̄a de reuocata citatis regularibus
gestant, et prouide longe minus reuocatas et alias indulgentias q̄a subsequentes

241.

Contra certo quædam sunt, alij ita hodie penitus indubitate et illas, quæ ad
preces Paphos de Civitate ordinis sui per Hispaniam procuratoris gene-
ralis anno 1673. die 19. Decembris in se ipsa precipua locum, et in quibuslibet
ultramaris seu Insularibus ubi quædam ac sacra quædam res sunt, aliquam huius
ordinis eadem devote orantibus pro pace Christianorum Principum quædam
Commissio de re singulari cuius iustitiam et gratiam nobis a S. Sede et
permissu et approbatione superiorum auctoritatis reimpresor salisburgi
anno 1674. 2do facta illa est: quæ egi ha huius indulgentia
quædam fuerint et annis ante relationem de rebus quædam in
decreto nec sibi mentis specialis, vel post legenti, nec generalis, quæ
generaliter non revocatur indulgentiis regularibus quædam nisi eas, quæ ante decreta
Pauli 5. huius quædam, et per dictum alijdem Pontificem de rebus sibi revocata
sibi limitata iam fuerant.

Quæstio 5ta. De forma sacramenti Penitentia.

Suppono hinc certum apud Catholicos esse quædam paucissimo in quædam
Pallidanga quæ ad formam huiusmodi sibi a seipso requirant verba facta et
ad eamque nulli, nec alia signa verbi equivalentia in ullo casu sufficere
potest, sicut sufficere potest in iudiciis huiusmodi et in sibi Matru. huius
cum ex sola Dei volente penitentia diuina rogari potest quæ ex huius instructione
huius ex perpetua traditione et praxi eadem quædam in Florent.
in decreto unionis et sibi huiusmodi declarantur, formam huiusmodi
plurimè in alij verbis miri ego se absolvo, quare huiusmodi quædam
vno in quædam verbis quædam sibi huiusmodi absolutoris. 2do quædam sibi huiusmodi.
3tio. an absolutio dari potest et debet, et deprecatorie. 4to an potest subdicatione
dari. 5to an uni à pluribus et ab uno pluribus sibi dari potest. quæ huiusmodi
artibus expendantur.